KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.7.2025 r.
COM(2025) 553 final

2025/0237 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do programu „Owoce, warzywa i mleko w szkole” („unijny program dla szkół”), interwencji sektorowych, utworzenia sektora roślin wysokobiałkowych, wymogów dotyczących konopi, możliwości ustanowienia norm handlowych dotyczących sera, roślin wysokobiałkowych i mięsa, stosowania dodatkowych należności celnych przywozowych, przepisów dotyczących dostępności dostaw w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów oraz zabezpieczeń

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rolnictwo i żywność to sektory o strategicznym znaczeniu dla Unii, zapewniające 450 mln Europejczykom bezpieczną żywności wysokiej jakości po przystępnych cenach oraz odgrywające kluczową rolę z punktu widzenia bezpieczeństwa żywnościowego zarówno w Europie, jak i na świecie. Jednocześnie są one zasadnicze dla utrzymania gospodarki i życia na obszarach wiejskich, a także stanowią istotną część rozwiązań w zakresie ochrony klimatu, przyrody, gleby, wody i różnorodności biologicznej, które są obecnie narażone na zagrożenia. Wspólna polityka rolna (WPR) jest centralnym elementem projektu europejskiego i według poczynionego ponad 60 lat temu zobowiązania ma służyć zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego i odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, zgodnie z celami Traktatów UE.

Obecnie takie zobowiązanie jest równie istotne jak w tamtym okresie, ponieważ unijny sektor rolny nadal boryka się z poważnymi wyzwaniami. Nierówne warunki działania na świecie, pewna zależność od przywozu i podatność na niepewną sytuację geopolityczną zwiększają długoterminową niepewność, z jaką mierzą się rolnicy w UE. Jednocześnie rolnicy muszą uzyskiwać większe dochody z rynku, które umożliwiłyby im dokonanie niezbędnych inwestycji służących dostosowaniu gospodarstw do przyszłych wyzwań i zwiększeniu ich odporności. Aby do tego doszło, należy rozwiązać problem obecnej nierównowagi w łańcuchu żywnościowym, w ramach którego niesprawiedliwa dystrybucja dochodów, ryzyko i obciążenie kosztami często w sposób nieproporcjonalny dotykają producentów pierwotnych.

Wyzwania te uzasadniają interwencję publiczną w tym sektorze, a jednocześnie wymagają solidnej i elastycznej odpowiedzi politycznej w celu zapewnienia konkurencyjnego, odpornego i zrównoważonego sektora rolnego. Zgodnie z komunikatem Komisji pt. „Wizja dla rolnictwa i żywności”[1] taka odpowiedź polityczna przyczyniłaby się również do zapewnienia większej atrakcyjności i przewidywalności sektora, w którym dochody umożliwiają rolnikom rozwój i przyciągają przyszłe pokolenia. W tym kontekście określenie odpowiednich warunków podstawowych na szczeblu UE wraz z ambitnym zestawem narzędzi pomogłoby rolnikom wykorzystać ich potencjał w zakresie przedsiębiorczości, poprawić ich pozycję w łańcuchu wartości, co obejmuje zachęty dla rolników do dzielenia się ryzykiem (np. za pośrednictwem organizacji producentów lub spółdzielni). Dzięki wsparciu dla inwestycji w szkolenia, wymiany najlepszych praktyk, stosowania innowacyjnych metod produkcji i odpowiednich praktyk zarządzania ryzykiem na poziomie gospodarstwa, rolnicy otrzymują jednocześnie wsparcie w poszukiwaniu różnych źródeł dochodów i wykorzystywaniu nowych możliwości rynkowych, takich jak możliwości związane z rosnącym zastosowaniem konopi w biogospodarce.

Dlatego też uznaje się, że wsparcie specjalne dla niektórych sektorów ma charakter strategiczny, przyczyniający się do osiągnięcia celów WPR i zwiększający synergię z innymi instrumentami WPR. Równie ważne jest wsparcie UE z tytułu upraw roślin wysokobiałkowych, biorąc pod uwagę wyzwania agronomiczne i podatność na zagrożenia

[1] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Wizja dla rolnictwa i żywności – Wspólne kształtowanie unijnego sektora rolnego i spożywczego, atrakcyjnego dla przyszłych pokoleń”, 19.2.2025, COM(2025) 75 final.

klimatyczne, które ograniczają zainteresowanie rolników podjęciem działalności w tym sektorze. Jednocześnie ta szczególna uwaga wynika również z potrzeby zmniejszenia zależności Unii od przywozu wysokiej jakości produktów białkowych oraz zwiększenia – zgodnie z wizją – otwartej strategicznej autonomii UE.

W tym kontekście – jak przypomniano w wizji – zrównoważona produkcja zwierzęca pozostaje zasadniczym elementem unijnego rolnictwa, konkurencyjności i spójności. Unijny sektor produkcji zwierzęcej jest szczególnie narażony na różne wstrząsy i globalną konkurencję oraz musi spełniać wysokie standardy produkcji, które nie zawsze są doceniane przez rynek. Ważne staje się uznanie naturalnego składu mięsa i produktów mięsnych, zarówno w interesie producentów unijnych, jak i konsumentów, ponieważ terminy dotyczące mięsa często mają znaczenie kulturowe.

Zgodnie ze sporządzonym przez Sauliego Niinistö sprawozdaniem na temat przygotowania i gotowości UE[2] oraz strategią na rzecz unii gotowości[3] kwestie gotowości należy uwzględnić we wszystkich politykach Unii. Ta nowa rzeczywistość naznaczona jest znacznymi wstrząsami, takimi jak pandemia, rosyjska wojna napastnicza i zakłócenia na rynku w wyniku chorób zwierząt i roślin, a także niestabilna sytuacja geopolityczna. Dlatego też, aby zapewnić osiągnięcie celów Traktatu UE w zakresie zapewnienia dostępności dostaw, również podczas sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów, należy zwiększyć gotowość w sektorze rolnym we wszystkich państwach członkowskich. Należy to osiągnąć poprzez uzupełnienie inicjatyw krajowych, poprawę koordynacji między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją, zwiększenie efektywności oraz upowszechnienie kultury gotowości i odporności, przy pełnym poszanowaniu kompetencji krajowych i szczególnych uwarunkowań każdego państwa członkowskiego, a także zasad pomocniczości i proporcjonalności. W szczególności w komunikacie Komisji pt. „Strategia UE dotycząca gromadzenia zapasów – zwiększenie gotowości materiałowej UE na wypadek kryzysów”[4] podkreślono, że w przypadku poważnych, długoterminowych, złożonych i transgranicznych kryzysów kluczowe znaczenie ma koordynacja środków krajowych w celu zapewnienia stałych dostaw towarów podstawowych i ciągłości niezbędnych funkcji społecznych.

Jednocześnie zgodnie z wizją dla rolnictwa i żywności przywrócenie związku konsumentów unijnych – zwłaszcza grup szczególnie wrażliwych, takich jak dzieci – z żywnością i terytoriami lokalnymi nadal ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości rolnictwa w Europie. Z tego powodu należy kontynuować wysiłki na rzecz promowania jakości żywności unijnej na rynkach europejskich, w tym w regionach najbardziej oddalonych, a także na rynkach międzynarodowych. Takie inicjatywy zwiększyłyby zarówno konkurencyjność sektora rolnego, jak i zachęciłyby do zdrowszych nawyków żywieniowych wśród ogółu społeczeństwa. W tym względzie pomoc na dostarczanie owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych do placówek oświatowych („unijny program dla szkół”) okazała się skuteczna w zwiększaniu spożycia wybranych produktów rolnych, ale należy jeszcze bardziej poprawić jej skuteczność i spójność z innymi instrumentami WPR.

---

2 Safer Together – Strengthening Europe’s Civilian and Military Preparedness and Readiness [Razem bezpieczniej: wzmocnienie gotowości cywilnej i wojskowej oraz przygotowania w Europie].

3 Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii na rzecz unii gotowości, JOIN(2025) 130 final.

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia UE dotycząca gromadzenia zapasów – zwiększenie gotowości materiałowej UE na wypadek kryzysów, COM(2025) 528 final.

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013[5] określono podstawowe zasady wspólnej organizacji rynków produktów rolnych (WORR). W latach 2028–2034 wsparcie finansowe na środki określone w tym rozporządzeniu będzie regulowane ramami prawnymi określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR][6]. Wsparcie to będzie również podlegać przepisom określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania][7], w którym ustanowiono ramy monitorowania wydatków budżetowych i wykonania wraz z innymi przepisami horyzontalnymi dotyczącymi programów i działań Unii, o ile nie określono inaczej.

Podobnie unijny program dla szkół i wsparcie dla konkretnych sektorów rolnictwa otrzymają finansowanie w ramach planów partnerstwa krajowego i regionalnego („plany PKR") na podstawie rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR]. Ponieważ jednak są one związane z rynkami produktów rolnych, szczegółowe przepisy dotyczące rodzaju interwencji należy określić w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013.

Ponadto aby uwzględnić zmiany w sektorze rolnym i usprawnić wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy zmienić i zaktualizować niektóre przepisy tego rozporządzenia.

Co więcej, w następstwie uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013[8] oraz w świetle wniosków dotyczących rozporządzeń (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] niektóre uprawnienia określone w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116[9] dotyczące interwencji publicznej, dopłat do prywatnego przechowywania, kontyngentów taryfowych, organizacji producentów i zabezpieczeń należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Ponadto, w związku z włączeniem pewnych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013[10] do rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] niektóre z jego przepisów powinny również zostać włączone do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

W celu dostosowania do postanowień Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa konieczna jest aktualizacja niektórych przepisów dotyczących obliczania dodatkowych należności celnych przywozowych.

---

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

6 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia [...] r. [rozporządzenie w sprawie FPKR] (Dz.U. L ..., ELI: ...).

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia [...] r. [rozporządzenie w sprawie wykonania] (Dz.U. L ..., ELI: ...).

8 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1306/oj).

9 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

10 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj).

W ramach tej inicjatywy należy ustanowić przepisy dotyczące warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów z konopi. W celu zachowania spójności należy również zaktualizować obowiązujące przepisy dotyczące przywozu konopi.

Ponadto w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 należy przewidzieć przepisy dotyczące dostępności dostaw produktów rolnych w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z celami Traktatu dotyczącymi WPR określonymi w art. 39 TFUE. Cele zmian są zgodne z zasadami wspólnej organizacji rynku produktów rolnych. Mają one na celu poprawę istniejącej wspólnej organizacji rynku.

- **Spójność z innymi politykami UE**

Zmiany są spójne z innymi politykami UE i wzmacniają rolę zasad WORR i powiązanych instrumentów w osiąganiu celów wspólnej polityki rolnej.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 42, art. 43 ust. 2 i art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowią podstawę wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1308/2013.

Podstawa prawna przewiduje: ustanowienie wspólnej organizacji rynków rolnych i innych przepisów niezbędnych do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej oraz przepisów dotyczących szczególnych środków w regionach najbardziej oddalonych.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej rolnictwo należy do kompetencji dzielonych między Unię a państwa członkowskie, w związku z czym zastosowanie ma zasada pomocniczości.

Biorąc pod uwagę ogólnounijny wymiar wspólnej organizacji rynku oraz fakt, że reguluje ona swobodny przepływ towarów produktów rolnych na rynku wewnętrznym, należy zająć się różnymi kwestiami na szczeblu UE, a nie na szczeblu państw członkowskich działających indywidualnie. Ponadto proponowane zmiany dotyczą istniejącej wspólnej organizacji rynków produktów rolnych.

- **Proporcjonalność**

Wniosek obejmuje ograniczone i ukierunkowane zmiany w obowiązującym prawodawstwie, które są niezbędne do dobrego funkcjonowania istniejącej wspólnej organizacji rynku.

- **Wybór instrumentu**

Mając na uwadze cele i treść wniosku, za najbardziej odpowiedni instrument uznaje się zmianę obowiązujących rozporządzeń.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Wniosek jest częścią przeglądu WPR na okres po 2027 r., w związku z którym przeprowadzono ogólną ocenę skutków i konsultacje z zainteresowanymi stronami.

- **Prawa podstawowe**

Proponowane zmiany są zgodne z prawami i zasadami zapisanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej określonymi w rozporządzeniu (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR]. Przepisy rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] dotyczące poszanowania praw podstawowych i praworządności będą miały również zastosowanie do unijnego programu dla szkół i wsparcia dla sektorów rolnych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Unijny program dla szkół i wsparcie dla sektorów rolnych będą wspierane z Funduszu, którego zasady określono w rozporządzeniach (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania]. Jeżeli chodzi o unijny program dla szkół, w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2023/106 ustalono orientacyjne przydziały pomocy unijnej dla państw członkowskich na owoce i warzywa dla szkół oraz mleko dla szkół na okres od dnia 1 sierpnia 2023 r. do dnia 31 lipca 2029 r., a zatem zahacza ona o kolejny okres wieloletnich ram finansowych („WRF") na lata 2028–2034. Ponieważ wraz z WPR na okres po 2027 r. utworzony zostanie nowy program dla szkół od 2028 r., należy określić specjalny zmniejszony przydział na okres pięciu miesięcy – od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2027 r. – na rok szkolny 2027/2028, gdyż jego wdrożenie i finansowanie będzie nadal wchodzić w zakres obecnych WRF.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Inicjatywa ta będzie monitorowana za pomocą ram wykonania mających zastosowanie do wieloletnich ram finansowych na lata 2028–2034, określonych we wniosku dotyczącym rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania], w którym ustanawia się ramy monitorowania wydatków budżetowych i wykonania wraz z innymi przepisami horyzontalnymi dotyczącymi programów i działań Unii, chyba że postanowiono inaczej.

Interwencje w ramach unijnego programu dla szkół

Przepisy prawne określają podstawowe parametry polityki, takie jak cele programu i jego podstawowe wymogi, natomiast odpowiedzialność za sposób realizacji celów i osiąganie wartości docelowych będzie spoczywać w większym stopniu na państwach członkowskich. Udoskonalenie pomocniczości pozwala na lepsze uwzględnianie lokalnych warunków i potrzeb. Rozporządzenie (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] powinny mieć zastosowanie do unijnego programu dla szkół, natomiast szczegółowe przepisy dotyczące tego rodzaju interwencji należy określić w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013.

Aby ograniczyć spożycie przez uczniów wolnych cukrów i tłuszczów, należy ograniczyć dystrybucję produktów o wysokiej zawartości wolnych cukrów i tłuszczów. Aby zwiększyć świadomość dzieci na temat różnorodności produktów uprawianych w Unii, a także ich różnych cech, należy traktować priorytetowo dystrybucję produktów pochodzących z Unii w połączeniu z kryteriami związanymi z wyższymi normami zrównoważenia środowiskowego i społecznego. Państwa członkowskie powinny zapewnić wdrożenie środków zwiększających świadomość w niektórych kwestiach. W zależności od przypadku i w celu uniknięcia powielania działań, zamiast programu można wykorzystać krajowe programy nauczania. Ze względu na rosnące obawy związane z przetworzoną żywnością i produktami z potencjalnie dużym dodatkiem cukru, które nie zaspokajają potrzeb żywieniowych dzieci, produkty te powinny zostać wyłączone z unijnego programu dla szkół. Te nowe elementy wynikają z oceny programu, którą dokładnie przeanalizowano w ocenie skutków.

Interwencje sektorowe

Przepisy prawne określają minimalne wymogi dotyczące treści i celów polityki dla takich rodzajów interwencji, których ogólnym celem jest zapewnienie skutecznego funkcjonowania i stabilności rynków rolnych. Zagwarantowałoby to równe warunki działania na rynku wewnętrznym i stworzyłoby warunki równej i uczciwej konkurencji. Uwzględniając interwencje w niektórych sektorach w swoich planach PKR, państwa członkowskie powinny zapewnić spójność z innymi interwencjami na szczeblu sektorowym. Rodzaje interwencji w niektórych sektorach powinny zapewniać wsparcie dla sektorów owoców i warzyw, wina, roślin wysokobiałkowych, produktów pszczelich, oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz chmielu, a także dla innych sektorów i produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz dla których ustanowienie konkretnych interwencji uznaje się za mające korzystny wpływ na osiągnięcie niektórych lub wszystkich celów ogólnych i szczegółowych WPR określonych w rozporządzeniu (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR].

Rośliny wysokobiałkowe

W ramach przepisów prawnych wprowadza się szczegółowe przepisy dotyczące obowiązkowego uznawania producentów i organizacji międzybranżowych w tym sektorze. Pomogłoby to wzmocnić łańcuch wartości na szczeblu regionalnym, krajowym i ponadnarodowym oraz sprostać wyzwaniom agronomicznym zagrażającym interesom rolników w tym sektorze.

Aby wspierać produkcję roślin wysokobiałkowych i zmniejszyć zależność Unii od przywozu wysokiej jakości produktów białkowych, w ramach załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy utworzyć odrębny sektor roślin wysokobiałkowych. W tym celu sektor roślin wysokobiałkowych zastąpi obecny sektor suszu paszowego. Produkty należące do sektora roślin wysokobiałkowych zostaną przeniesione z części XXIV załącznika I do nowej sekcji 1 w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Susz paszowy, który nie składa się z roślin wysokobiałkowych, zostanie przeniesiony z obecnej części IV załącznika I do części XXIV tego załącznika. Odniesienie do sektora suszu paszowego należy usunąć z art. 6 dotyczącego lat gospodarczych.

W art. 154 i 158 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy dodać przepisy przejściowe dotyczące uznawania istniejących organizacji producentów i organizacji międzybranżowych już uznanych w odniesieniu do produktów należących do nowego sektora roślin wysokobiałkowych.

Sektor roślin wysokobiałkowych należy dodać do wykazu sektorów, w przypadku których państwa członkowskie są zobowiązane do uznawania – na wniosek – organizacji producentów i organizacji międzybranżowych (art. 159, odpowiednio, lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013).

Normy handlowe

Zgodnie z wnioskami zawartymi w sprawozdaniu Komisji w sprawie nowych norm handlowych dotyczących suszonych warzyw strączkowych i nasion soi[11] należy przewidzieć możliwość ustanowienia norm handlowych dotyczących roślin wysokobiałkowych, aby lepiej informować konsumentów o pochodzeniu nabywanych przez nich produktów z roślin wysokobiałkowych. Z tego samego powodu do wykazu, w odniesieniu do którego można

[11] Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z art. 75 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w sprawie nowych norm handlowych dotyczących cydru i perry oraz suszonych warzyw strączkowych i nasion soi, COM/2023/200 final.

przyjąć normy handlowe, należy dodać wołowinę, wieprzowinę, baraninę i kozinę. Ponadto w celu ewentualnej harmonizacji definicji i składu niektórych serów służącej zapewnieniu wspólnej podstawy jakości na całym rynku wewnętrznym należy również przewidzieć możliwość ustanowienia norm handlowych dotyczących sera.

Konopie

Konopie podlegają WORR w ramach WPR, a rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 rozszerza zakres jej stosowania poza wykorzystanie włókien. Rolnicy mogą otrzymywać płatności obszarowe w ramach WPR, jeżeli spełniają kryteria standardowe i kryteria dotyczące konopi, które obejmują uprawę odmian o zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu (THC) poniżej 0,3 %, aby zapobiec nielegalnym uprawom.

Europejski Trybunał Sprawiedliwości[12] orzekł, że kannabidiol uzyskiwany z całej rośliny *Cannabis sativa* nie jest środkiem odurzającym w rozumieniu Jednolitej konwencji o środkach odurzających. Niespójności między przepisami państw członkowskich ograniczają jednak pełne wykorzystanie rośliny i jej potencjał gospodarczy, zwłaszcza w odniesieniu do wierzchołków kwiatowych. Rozbieżności te mogą utrudniać rolnikom dostęp do wsparcia w ramach WPR lub wprowadzanie do obrotu produktów z konopi w państwach członkowskich.

Aby rozwiązać ten problem, rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 będzie zawierać przepisy dotyczące produkcji konopi i ich wprowadzania do obrotu. Art. 189 zostanie zmieniony, a część VIII załącznika I zostanie rozszerzona tak, aby obejmowała wszystkie części konopi jako produkty rolne, pod warunkiem spełnienia wymogów WPR. Ma to na celu dostosowanie do wzrostu unijnego rynku konopi dzięki zapewnieniu rolnikom pewności prawa.

Nowe przepisy prawne zapewnią również ochronę zdrowia publicznego, utrzymując rygorystyczną kwalifikację materiału siewnego i limit zawartości THC wynoszący 0,3 %, co gwarantuje zgodność z międzynarodowymi konwencjami w sprawie narkotyków. Dowody naukowe potwierdzają niskie ryzyko dla zdrowia związane z odmianami konopi, w przypadku których zawartość THC wynosi do 0,3 %. W celu harmonizacji części VIII załącznika I zmiany będą miały również zastosowanie do nasion lnu poprzez przeniesienie odnośnych produktów z części XXIV sekcja 1 załącznika I.

Przepisy przejściowe pozwolą chronić istniejące organizacje producentów i umożliwią rolnikom wprowadzanie do obrotu konopi zasianych przed rozpoczęciem stosowania nowych przepisów. W przypadku odroczonego rozpoczęcia stosowania zainteresowane strony będą miały czas na dostosowanie się do nowych ram regulacyjnych.

Cukier

Art. 125 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej muszą być regulowane przez pisemne porozumienia branżowe, jak opisano w części II sekcja A pkt 6 załącznika II do tego rozporządzenia. Art. 125 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zawiera wymóg, że porozumienia branżowe muszą być dostosowane do warunków zakupu określonych w załączniku X do tego rozporządzenia. Przepisy należy zmienić w celu zapewnienia jasności i spójności w odniesieniu do stron porozumień branżowych oraz w odniesieniu do produktów objętych tymi porozumieniami i podlegających warunkom zakupu.

[12] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 2020 r., B S i C A/Ministère public et Conseil national de l'ordre des pharmaciens, C-663/18, EU:C:2020:938.

Ponadto w celu zwiększenia jasności prawa i wzmocnienia ochrony praw sprzedawców buraków w stosunkach umownych z przedsiębiorstwami cukrowniczymi konieczna jest zmiana pkt VIII załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w celu wyraźnego określenia, że wysłodki buraczane pozostają własnością sprzedawcy buraków, chyba że uzgodniono inaczej.

Aby zapewnić zainteresowanym stronom z sektora cukru wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się, stosowanie zmian dotyczących porozumień branżowych należy odroczyć do dnia 1 października roku następującego po roku wejścia w życie rozporządzenia.

Dodatkowe należności celne przywozowe

W art. 182 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono zasady dotyczące metody obliczania, którą można wykorzystywać do ustalenia wielkości progowej do celów stosowania dodatkowych należności celnych przywozowych. Aby prawidłowo odzwierciedlić metodę obliczania określoną w art. 5 ust. 4 Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie rolnictwa, należy zmienić art. 182 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w celu doprecyzowania, że obliczenia powinny opierać się na średnim rocznym przywozie w trzech poprzednich latach. Ponadto art. 182 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje, że nie należy nakładać dodatkowych należności, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku unijnego lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu. Wykazanie, że przywóz może zakłócić funkcjonowanie rynku unijnego, jest jednak trudne, a w przypadku łatwo psujących się produktów sezonowych, w przypadku których takie zabezpieczenie ma obecnie zastosowanie, często niewykonalne lub niewystarczająco terminowe. Ponieważ wymóg ten wykracza poza obowiązki określone w porozumieniu WTO w sprawie rolnictwa oraz w celu uwzględnienia obaw zainteresowanych stron i uproszczenia procedury, należy skreślić wspomniany ust. 2.

Przepisy dotyczące dostępności dostaw w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów

Przepisy prawne nakładają na państwa członkowskie obowiązek przyjęcia podstawowych środków gotowości, które powinny obejmować ustanowienie krajowych lub regionalnych planów gotowości i reagowania w odniesieniu do produktów rolnych, regularną wymianę informacji na temat zapasów produktów rolnych, wyznaczenie właściwych organów i udział w testach warunków skrajnych na szczeblu UE. Działania te powinny zostać uzupełnione zwiększonymi obowiązkami podczas kryzysów lub sytuacji wysokiego ryzyka, w tym obowiązkową sprawozdawczością.

Unijna strategia gromadzenia zapasów ma na celu połączenie scentralizowanych rezerw z wkładami państw członkowskich, wspieranymi przez partnerstwa publiczno-prywatne, aby zapewnić skuteczność, skalowalność i opłacalność. Jeżeli państwa członkowskie ustanawiają rezerwy produktów rolnych i zarządzają nimi, należy wprowadzić przepisy zapewniające, aby takie środki projektowano w sposób minimalizujący zakłócenia na rynku.

Oznaczenia dotyczące mięsa

Należy wprowadzić szczegółowe przepisy prawne w celu ochrony terminów dotyczących mięsa, aby zwiększyć przejrzystość na rynku wewnętrznym w odniesieniu do składu żywności i wartości odżywczej oraz zapewnić konsumentom możliwość dokonywania świadomych wyborów, w szczególności w przypadku tych konsumentów, którzy poszukują szczególnej wartości odżywczej tradycyjnie kojarzonej z produktami mięsnymi.

POSEI

W świetle wniosków dotyczących rozporządzeń (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania], przepisy określone w rozporządzeniu (UE) nr 228/2013 dotyczące stosowania znaku graficznego do celów wprowadzania do obrotu produktów rolnych wysokiej jakości w regionach najbardziej oddalonych oraz odstępstwa dotyczącego pomocy państwa w odniesieniu do płatności krajowych dla sektora cukru we francuskich regionach najbardziej oddalonych powinny zostać włączone do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Ponowne wprowadzenie brakujących przepisów i uprawnień

Przepisy oraz uprawnienia dotyczące środków przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 zostały określone w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 i są obecnie określone w rozporządzeniu (UE) 2021/2116. W następstwie uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz w świetle wniosków dotyczących rozporządzeń (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania], przepisy i uprawnienia określone w rozporządzeniu (UE) 2021/2116 dotyczące interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania, kontyngentów taryfowych, uznawania organizacji producentów oraz zabezpieczeń należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Odroczone rozpoczęcie stosowania i przepisy przejściowe

Aby zapewnić państwom członkowskim i podmiotom gospodarczym wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do nowych przepisów, datę rozpoczęcia stosowania należy odroczyć w przypadku zmian dotyczących porozumień branżowych w sektorze cukru, warunków wprowadzania do obrotu, produkcji i przywozu konopi oraz przepisów dotyczących dostępności dostaw w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów. Ponadto aby zapewnić sprawne przejście na nowy unijny program dla szkół, uchylenie przepisów dotyczących unijnego programu dla szkół określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2028 r., jednak przepisy te powinny nadal obowiązywać w odniesieniu do środków wdrożonych do dnia 31 grudnia 2027 r. Ponieważ obecny unijny program dla szkół zostanie wstrzymany w dniu 31 grudnia 2028 r., należy ponadto określić specjalny zmniejszony przydział na okres pięciu miesięcy – od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2027 r. – na rok szkolny 2027/2028, ponieważ jego wdrożenie i finansowanie będzie nadal wchodzić w zakres obecnych WRF.

2025/0237 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do programu „Owoce, warzywa i mleko w szkole” („unijny program dla szkół”), interwencji sektorowych, utworzenia sektora roślin wysokobiałkowych, wymogów dotyczących konopi, możliwości ustanowienia norm handlowych dotyczących sera, roślin wysokobiałkowych i mięsa, stosowania dodatkowych należności celnych przywozowych, przepisów dotyczących dostępności dostaw w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów oraz zabezpieczeń

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42, art. 43 ust. 2 i art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[13],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[14],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2025 r. pt. „Wizja dla rolnictwa i żywności”[15] zapowiedziano, że wspólna polityka rolna (WPR) po 2027 r. zapewni większą odpowiedzialność i rozliczalność państw członkowskich za osiąganie celów WPR, wspierając i stabilizując dochody rolników oraz przyciągając przyszłe pokolenie rolników, a także gwarantując bezpieczeństwo żywnościowe. Powinna to być prostsza i bardziej ukierunkowana polityka, cechująca się większą elastycznością dla rolników i przejściem od wymogów do zachęt dla rolników.

(2) Pakiet ustawodawczy wieloletnich ram finansowych na lata 2028–2034 obejmuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR][16] ustanawiające Fundusz Partnerstwa Krajowego i Regionalnego („Fundusz”) na lata 2028–2034, grupujące wstępnie przydzielone środki krajowe w ramach Funduszu, w tym Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

13 Dz.U. C […] z […], s. […].

14 Dz.U. C […] z […], s. […].

15 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Wizja dla rolnictwa i żywności – Wspólne kształtowanie unijnego sektora rolnego i spożywczego, atrakcyjnego dla przyszłych pokoleń”, 19.2.2025, COM(2025) 75 final.

16 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia [...] r. [rozporządzenie w sprawie FPKR] (Dz.U. L ..., ELI: ...).

(EFRROW). Zgodnie z tym rozporządzeniem Fundusz ma być wdrażany za pośrednictwem planów partnerstwa krajowego i regionalnego („plany PKR”) oraz Instrumentu UE („Instrument”).

(3) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013[17] określono wszystkie podstawowe elementy wspólnej organizacji rynków produktów rolnych.

(4) Wsparcie w ramach WPR przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 na okres po 2027 r. będzie finansowane z Funduszu i będzie podlegać przepisom określonym w rozporządzeniach (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady [rozporządzenie w sprawie wykonania][18], uzupełnionym rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013.

(5) Produkcja roślin wysokobiałkowych w Unii jest nadal utrudniona, w szczególności ze względu na niestabilną podaż i popyt na szczeblu lokalnym oraz wyzwania agronomiczne związane z ich uprawą, co sprawia, że są one opcją podwyższonego ryzyka dla rolników. Aby wspierać ich produkcję i zmniejszyć zależność Unii od przywozu wysokiej jakości produktów białkowych, w ramach załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy utworzyć odrębny sektor roślin wysokobiałkowych. Ponadto aby ułatwić tworzenie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze roślin wysokobiałkowych, a tym samym wzmocnić łańcuch wartości na szczeblu regionalnym, krajowym i przejściowym, ich uznawanie powinno być obowiązkowe. Ponieważ główne produkty sektora suszu paszowego wymienione w części IV załącznika I do tego rozporządzenia powinny zostać włączone do sektora roślin wysokobiałkowych, sektor suszu paszowego należy usunąć z rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

(6) Wyrokiem z dnia 7 września 2016 r. w sprawie C-113/14[19] Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem”) stwierdził nieważność art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustalającego progi referencyjne dla produktów rolnych, ze względu na to, że progi te powinny były zostać przyjęte wyłącznie przez Radę, na wniosek Komisji, na podstawie art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Należy zatem uchylić art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

(7) W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 określono przepisy dotyczące interwencji publicznej. W rozporządzeniu (UE) 2021/2116 ustanowiono przepisy dotyczące wydatków związanych z interwencją publiczną i upoważniono Komisję do uzupełnienia tego rozporządzenia o przepisy dotyczące rodzaju środków kwalifikujących się do finansowania unijnego, warunków przyznawania zwrotów, warunków kwalifikowalności i metod obliczania na podstawie informacji rzeczywiście udokumentowanych przez agencje płatnicze, kwot ryczałtowych określonych przez Komisję lub kwot ryczałtowych lub kwot innych niż ryczałtowe przewidzianych w prawodawstwie rolnym w poszczególnych sektorach, oceny operacji związanych z interwencją publiczną, środków, jakie należy zastosować w przypadku utraty lub

---

17 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

18 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia [...] r. [rozporządzenie w sprawie wykonania] (Dz.U. L ..., ELI: ...).

19 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 września 2016 r. w sprawie C-113/14, Niemcy/Parlament i Rada, ECLI:EU:C:2016:635.

obniżenia jakości produktów w ramach interwencji publicznej, jak również określenia kwot, jakie mają być finansowane. Ponieważ przepisy te są niezbędne do funkcjonowania systemu interwencji publicznej, istniejące uprawnienia należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

(8) Oprócz przepisów dotyczących interwencji publicznej w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 ustanowiono przepisy dotyczące dopłat do prywatnego przechowywania. W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1238[20] i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/1240[21] ustanowiono przepisy dotyczące kontroli i kar przyjętych na podstawie uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013[22]. W następstwie uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz w świetle rozporządzeń (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] uprawnienia określone w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116[23] do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych dotyczących kontroli i kar związanych z interwencją publiczną i dopłatami do prywatnego przechowywania należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

(9) W szczególności Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 o przepisy dotyczące zmniejszania wypłaty pomocy, w przypadku gdy podmioty gospodarcze nie wywiązują się ze swoich obowiązków dotyczących warunków interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania. Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania, w drodze aktów wykonawczych, przepisów ujednoliconych dla państw członkowskich dotyczących testów i metod, które mają być stosowane w celu ustalenia kwalifikowalności produktów do interwencji publicznej i prywatnego przechowywania oraz stosowania procedur przetargowych w odniesieniu do interwencji publicznych lub prywatnego przechowywania, dotyczących kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przeprowadzanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do przestrzegania obowiązków, zobowiązań i kryteriów kwalifikowalności do interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania, a także stosowania i obliczania kar administracyjnych przez państwa członkowskie, w przypadku gdy podmioty gospodarcze nie spełniają kryteriów kwalifikowalności,

---

20 Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania (Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/1240/oj).

21 Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1238 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania (Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/1238/oj).

22 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1306/oj).

23 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

zobowiązań lub innych obowiązków związanych z warunkami interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania.

(10) Pomoc na dostarczanie owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych do placówek oświatowych, określona w części II tytuł I rozdział II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 („unijny program dla szkół"), okazała się skuteczna w zwiększaniu spożycia wybranych produktów rolnych. Aby przyczynić się do osiągnięcia celów WPR, należy kontynuować unijny program dla szkół. W celu zwiększenia jego skuteczności i zapewnienia spójności z innymi instrumentami WPR, unijny program dla szkół powinien jednak opierać się na osiąganiu wyników i być wdrażany jako rodzaj interwencji wspieranej z Funduszu. Unia powinna określić podstawowe parametry polityki, takie jak cele unijnego programu dla szkół i jego podstawowe wymogi, natomiast odpowiedzialność za sposób realizacji celów i osiąganie wartości docelowych powinna spoczywać w większym stopniu na państwach członkowskich. Udoskonalenie pomocniczości pozwala na lepsze uwzględnianie lokalnych warunków i potrzeb. Przepisy określone w rozporządzeniach (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] powinny mieć zastosowanie do unijnego programu dla szkół uzupełnionego niniejszym rozporządzeniem. Ponieważ unijny program dla szkół to środek interwencji rynkowej, należy określić szczegółowe przepisy dotyczące rodzaju interwencji w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013.

(11) Celem unijnego programu dla szkół jest przywrócenie związku dzieci z rolnictwem i zwiększenie zdrowych nawyków żywieniowych. Ponieważ dzieci z grup szczególnie wrażliwych są bardziej narażone na niezdrową dietę, państwa członkowskie powinny mieć możliwość skupienia się na tych grupach zgodnie z względami społeczno-gospodarczymi. Aby ograniczyć spożycie przez uczniów wolnych cukrów i tłuszczów, należy ograniczyć dystrybucję produktów o wysokiej zawartości wolnych cukrów i tłuszczów. Aby zwiększyć świadomość dzieci na temat różnorodności produktów uprawianych w Unii, a także ich różnych cech, należy traktować priorytetowo dystrybucję produktów pochodzących z Unii w połączeniu z kryteriami związanymi z wyższymi normami zrównoważenia środowiskowego i społecznego. Państwa członkowskie powinny zapewnić wdrożenie środków zwiększających świadomość w niektórych kwestiach. Aby uniknąć powielania, zamiast unijnego programu dla szkół można wykorzystać krajowe programy nauczania. Ze względu na rosnące obawy związane z przetworzoną żywnością i produktami z potencjalnie dużym dodatkiem cukru, które nie zaspokajają potrzeb żywieniowych dzieci, należy wyłączyć te produkty z unijnego programu dla szkół.

(12) Biorąc pod uwagę, że unijny program dla szkół wdrażany w ramach Funduszu ma obejmować okres od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2034 r., uchylenie przepisów dotyczących unijnego programu dla szkół określonych w części II tytuł I rozdział II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2028 r. W celu zapewnienia płynnego przejścia należy przewidzieć dalsze stosowanie uchylonych przepisów w odniesieniu do środków wdrożonych do dnia 31 grudnia 2027 r. Ponadto biorąc pod uwagę, że unijny program dla szkół określony w części II tytuł I rozdział II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zostanie zatem przerwany przed końcem roku szkolnego 2027/2028, który trwa od dnia 1 sierpnia 2027 r. do dnia 31 lipca 2028 r., należy proporcjonalnie obniżyć ogólny limit pomocy unijnej określony na rok szkolny w art. 23a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do tego roku szkolnego.

(13) Aby przyczynić się do realizacji celów WPR i zwiększyć synergie z innymi instrumentami WPR, konieczne są rodzaje interwencji w niektórych sektorach. Minimalne wymogi dotyczące treści i celów takich rodzajów interwencji należy ustanowić na szczeblu unijnym, aby zapewnić równe warunki działania na rynku wewnętrznym i uniknąć warunków nierównej i nieuczciwej konkurencji. Uwzględniając interwencje w niektórych sektorach w swoich planach PKR, państwa członkowskie powinny zapewnić spójność z innymi interwencjami na szczeblu sektorowym. Rodzaje interwencji w niektórych sektorach powinny zapewniać wsparcie dla sektorów owoców i warzyw, wina, roślin wysokobiałkowych, produktów pszczelich, oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz chmielu, a także dla innych sektorów i produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W szczególności biorąc pod uwagę deficyt Unii w zakresie białek roślinnych i korzyści dla środowiska wynikające z ich produkcji, rośliny strączkowe należy włączyć do produktów kwalifikujących się do wsparcia, przy jednoczesnym przestrzeganiu obowiązującej UE listy koncesyjnej WTO dotyczącej nasion oleistych.

(14) W celu ochrony interesów finansowych budżetu Unii oraz zapewnienia, aby kary były proporcjonalne, skuteczne i odstraszające, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 o przepisy dotyczące zawieszania, zmniejszania i odzyskiwania wypłat pomocy na interwencje sektorowe w przypadku nieprzestrzegania kryteriów uznawania przez organizacje producentów. Ponadto Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania – w drodze aktów wykonawczych – przepisów dotyczących kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przeprowadzanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami uznania, a także przepisów dotyczących systemu jednoznacznej identyfikacji uznanych organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów.

(15) Zgodnie z wnioskami zawartymi w sprawozdaniu Komisji w sprawie nowych norm handlowych w odniesieniu do suszonych warzyw strączkowych i nasion soi[24] należy przewidzieć możliwość ustanowienia norm handlowych dotyczących roślin wysokobiałkowych w celu lepszego informowania konsumentów o pochodzeniu nabywanych przez nich produktów z roślin wysokobiałkowych. Z tego samego powodu do wykazu, w odniesieniu do którego można przyjąć normy handlowe, należy dodać wołowinę, wieprzowinę, baraninę i kozinę. Ponadto w celu ewentualnej harmonizacji definicji i składu niektórych serów służącej zapewnieniu wspólnej podstawy jakości na całym rynku wewnętrznym należy również przewidzieć możliwość ustanowienia norm handlowych dotyczących sera.

(16) W komunikacie Komisji pt. „Wizja dla rolnictwa i żywności” przypomniano, że zwierzęta gospodarskie stanowią zasadniczy element unijnego rolnictwa, konkurencyjności i spójności. Zrównoważone systemy produkcji zwierzęcej mają zasadnicze znaczenie dla gospodarki Unii, rentowności obszarów wiejskich oraz ochrony środowiska i krajobrazu wiejskiego. Unijny sektor produkcji zwierzęcej jest szczególnie narażony na różne wstrząsy i globalną konkurencję oraz musi spełniać wysokie normy produkcji, które nie zawsze są doceniane przez rynek. W tym kontekście konieczne jest potwierdzenie naturalnego składu mięsa i produktów

[24] Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z art. 75 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w sprawie nowych norm handlowych dotyczących cydru i perry oraz suszonych warzyw strączkowych i nasion soi, COM(2023) 200 final.

mięsnych, w interesie zarówno producentów unijnych, jak i konsumentów. Terminy dotyczące mięsa często mają znaczenie kulturowe i historyczne. Należy zatem chronić terminy dotyczące mięsa, aby zwiększyć przejrzystość na rynku wewnętrznym w odniesieniu do składu żywności i wartości odżywczej oraz zapewnić konsumentom możliwość dokonywania świadomych wyborów, w szczególności w przypadku tych, którzy poszukują szczególnej wartości odżywczej tradycyjnie kojarzonej z produktami mięsnymi.

(17) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013[25] wprowadzono znak graficzny, aby zachęcać producentów rolnych z regionów najbardziej oddalonych do dalszego dostarczania wysokiej jakości produktów i wspomagać wprowadzanie tych produktów do obrotu. W świetle rozporządzeń (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 228/2013 dotyczące stosowania znaku graficznego powinny zostać włączone do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2028 r.

(18) Art. 125 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej muszą być regulowane przez pisemne porozumienia branżowe, jak opisano w części II sekcja A pkt 6 załącznika II do tego rozporządzenia. Art. 125 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zawiera wymóg, że porozumienia branżowe muszą być dostosowane do warunków zakupu określonych w załączniku X do tego rozporządzenia. W celu zagwarantowania jasności należy zmienić art. 125, część II sekcja A pkt 5 i 6 załącznika II oraz załącznik X do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, aby zapewnić spójność między tymi przepisami w odniesieniu do stron porozumień branżowych oraz w odniesieniu do produktów objętych tymi porozumieniami i podlegających warunkom zakupu. W szczególności należy doprecyzować, że przepisy dotyczące umów w sprawie cukru i warunków zakupu mają zastosowanie nie tylko do buraków cukrowych, ale również do trzciny cukrowej.

(19) Innowacje i rozwój biogospodarki doprowadziły do nowych zastosowań biomasy z konopi pochodzącej ze wszystkich części rośliny. Daje to rolnikom dodatkowe możliwości wykorzystania rośliny poza produkcją włókien, dzięki czemu uprawa konopi staje się bardziej atrakcyjna i konkurencyjna. Ponadto uprawa konopi przynosi korzyści dla środowiska i klimatu, ponieważ nie wymaga stosowania pestycydów ani nawozów i poprawia strukturę gleby. Szereg produktów z konopi, w tym konopie surowe (CN 5302), nasiona konopi (CN 1207 99 91) i inne części konopi (CN 1211 90 86), wymieniono jako produkty rolne w załączniku I do TFUE. W celu zapewnienia jasności należy zmienić produkty wchodzące w zakres sektora lnu i konopi wymienione w części VIII załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w celu uwzględnienia produktów z konopi innych niż konopie surowe.

(20) Ze względu na ochronę zdrowia niektóre państwa członkowskie przyjęły środki krajowe zakazujące produkcji lub wprowadzania do obrotu określonych produktów z konopi. Te rozbieżne podejścia krajowe podważają prawidłowe funkcjonowanie wspólnej organizacji rynku, tworzą niepewność prawną i bariery na rynku

[25] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj).

wewnętrznym oraz powodują nieuczciwą konkurencję między rolnikami w różnych państwach członkowskich.

(21) Zgodnie z różnymi instrumentami międzynarodowymi, do których powstania państwa członkowskie się przyczyniły lub do których przystąpiły, takimi jak Jednolita konwencja Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r. oraz Konwencja o substancjach psychotropowych z 1971 r., należy zakazać obrotu środkami odurzającymi, z wyjątkiem ściśle kontrolowanego handlu lub stosowania do celów medycznych i naukowych. Z argumentacji Trybunału w sprawie C-663/18[26] wynika jednak, że produktów, które nie są psychoaktywne, takich jak kannabidiol pochodzący z odmian konopi o niskiej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu, nie należy uznawać za środki odurzające w rozumieniu tych konwencji.

(22) Dowody naukowe sugerują również, że jest mało prawdopodobne, aby produkty z konopi otrzymywane z odmian o maksymalnej zawartości tetrahydrokanabinolu wynoszącej 0,3 % stanowiły zagrożenie dla zdrowia ludzi. W związku z tym, aby zapewnić pewność prawa, promować rozwój sektora, zagwarantować równe warunki działania w całej Unii i wspierać właściwe funkcjonowanie wspólnej organizacji rynku, a jednocześnie chronić interesy w zakresie zdrowia publicznego, konieczne jest ustanowienie na szczeblu Unii zharmonizowanych przepisów dotyczących produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych z konopi, które zapewniają ochronę zdrowia publicznego. Przepisy te powinny w szczególności obejmować jednolity maksymalny limit zawartości tetrahydrokanabinolu, a także inne odpowiednie zabezpieczenia.

(23) Ponadto należy również zmienić art. 189 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w którym ustanowiono przepisy dotyczące przywozu konopi, aby zapewnić spójność z nowymi przepisami unijnymi dotyczącymi wprowadzania do obrotu produktów z konopi.

(24) W celu zapewnienia pewności prawa i uniknięcia nieproporcjonalnych zakłóceń dla rolników należy wprowadzić przepisy przejściowe dotyczące wprowadzania do obrotu produktów z konopi uzyskanych z roślin konopi zasianych przed datą rozpoczęcia stosowania nowych warunków wprowadzania do obrotu. Należy zezwolić na dalsze wprowadzanie do obrotu tych produktów z zastrzeżeniem przepisów obowiązujących przed tą datą i wyłącznie do dnia [31 grudnia roku następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Po tej dacie wszystkie produkty z konopi powinny spełniać nowe warunki wprowadzania do obrotu.

(25) Aby zapewnić płynne przejście po utworzeniu sektora roślin wysokobiałkowych oraz zagwarantować uznanym organizacjom producentów lub organizacjom międzybranżowym pewność i ciągłość prawa, należy przewidzieć, że organizacje producentów lub organizacje międzybranżowe uznane przed dniem [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do produktów wchodzących w zakres sektora nowych roślin wysokobiałkowych należy uznać za uznane w tym sektorze. Takie organizacje producentów powinny również zachować uznanie w odniesieniu do innych produktów wymienionych w ramach innych sektorów. Państwa członkowskie powinny jednak wycofać odpowiednie uznanie nie później niż w dniu [31 grudnia 20XX r., co najmniej dwa pełne lata od daty wejścia

[26] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 2020 r., *B S i C A/Ministère public et Conseil national de l'ordre des pharmaciens*, C-663/18, EU:C:2020:938, pkt 72–77.

w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], w przypadku gdy nie spełniają one już odpowiednich warunków uznania w co najmniej jednym sektorze.

(26) Aby zapewnić płynne przejście po zmianie produktów wymienionych w części VIII załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w sektorze lnu i konopi oraz zagwarantować uznanym organizacjom producentów lub organizacjom międzybranżowym pewność i ciągłość prawa, należy przewidzieć, że organizacje producentów lub organizacje międzybranżowe uznane przed dniem [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do produktów wchodzących w zakres zmienionego sektora lnu i konopi należy uznać za uznane w tym sektorze. Takie organizacje producentów powinny również zachować uznanie w odniesieniu do innych produktów wymienionych w ramach innych sektorów. Państwa członkowskie powinny jednak wycofać odpowiednie uznanie nie później niż w dniu [31 grudnia 20XX r., co najmniej dwa pełne lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], w przypadku gdy nie spełniają one już odpowiednich warunków uznania w co najmniej jednym sektorze.

(27) W art. 182 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono zasady dotyczące metody obliczania, którą można wykorzystywać do ustalenia wielkości progowej do celów stosowania dodatkowych należności celnych przywozowych. Aby prawidłowo odzwierciedlić metodę obliczania określoną w art. 5 ust. 4 Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie rolnictwa, należy zmienić art. 182 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w celu doprecyzowania, że obliczenia powinny opierać się na średnim rocznym przywozie w trzech poprzednich latach. Ponadto art. 182 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje, że nie należy nakładać dodatkowych należności, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku unijnego lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu. Wykazanie, że przywóz może zakłócić funkcjonowanie rynku unijnego, jest jednak trudne, a w przypadku łatwo psujących się produktów sezonowych, w przypadku których takie zabezpieczenie ma obecnie zastosowanie, często niewykonalne lub niewystarczająco terminowe. Ponieważ wymóg ten wykracza poza obowiązki określone w porozumieniu WTO w sprawie rolnictwa oraz w celu uwzględnienia obaw zainteresowanych stron i uproszczenia procedury, należy uchylić ust. 2.

(28) W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 określono przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi. W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/760[27] ustanowiono przepisy dotyczące kar dla podmiotów w przypadku nieprzestrzegania warunków i wymogów w zakresie kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek w ramach kontyngentu taryfowego, przyjętych na podstawie uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013. W związku z uchyleniem rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w tym zakresie należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

[27] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/760 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad administrowania kontyngentami taryfowymi na przywóz i wywóz podlegającymi systemowi pozwoleń oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wnoszenia zabezpieczeń w ramach administrowania kontyngentami taryfowymi (Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/760/oj).

(29) Art. 214a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zezwala Finlandii na przyznawanie, pod pewnymi warunkami, pomocy krajowej w południowej Finlandii do 2027 r., z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję. Ze względu na specyfikę fińskiego rolnictwa przyznawanie tej pomocy krajowej powinno być nadal dozwolone w latach 2028–2034.

(30) Rozporządzeniem (UE) nr 228/2013 przyznano odstępstwo w zakresie pomocy państwa w odniesieniu do płatności krajowych dla sektora cukru we francuskich regionach najbardziej oddalonych w celu złagodzenia szczególnych ograniczeń związanych z uprawą cukru w tych regionach, związanych z ich najbardziej oddalonym położeniem, w szczególności z ich izolacją, wyspiarskim charakterem, niewielką powierzchnią, górzystym terenem i klimatem oraz ich zależnością gospodarczą od produkcji cukru. W świetle rozporządzeń (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 228/2013 dotyczące przyznawania odstępstwa powinny zostać włączone do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2028 r.

(31) Jak podkreślono we wspólnym komunikacie w sprawie europejskiej strategii na rzecz unii gotowości[28], Unia powinna zwiększyć swoją gotowość w odpowiedzi na rosnące ryzyko i głęboką niepewność w celu stworzenia bezpiecznej i odpornej Unii dysponującej zdolnością do przewidywania zagrożeń i niebezpieczeństw, reagowania na nie i radzenia sobie z nimi, niezależnie od ich charakteru lub źródła. Kwestie gotowości powinny być uwzględniane we wszystkich politykach Unii. W komunikacie Komisji pt. „Strategia UE dotycząca gromadzenia zapasów – zwiększenie gotowości materiałowej UE na wypadek kryzysów”[29] podkreślono, że w przypadku poważnych, długoterminowych, złożonych i transgranicznych kryzysów kluczowe znaczenie ma koordynacja środków krajowych w celu zapewnienia stałych dostaw towarów podstawowych i ciągłości niezbędnych funkcji społecznych.

(32) Aby zapewnić dostępność dostaw, którą określono w TFUE jako jeden z celów WPR, również w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów, należy zwiększyć gotowość w sektorze rolnym. Należy to osiągnąć poprzez uzupełnienie inicjatyw krajowych, poprawę koordynacji między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją, zwiększenie efektywności oraz upowszechnienie kultury gotowości i odporności, przy pełnym poszanowaniu kompetencji krajowych i szczególnych uwarunkowań każdego państwa członkowskiego, oraz zasad pomocniczości i proporcjonalności.

(33) Państwa członkowskie powinny być zatem zobowiązane do przyjęcia podstawowych środków gotowości, które powinny obejmować ustanowienie krajowych lub regionalnych planów gotowości i reagowania w odniesieniu do produktów rolnych, regularną wymianę informacji na temat zapasów produktów rolnych, wyznaczenie właściwych organów i udział w testach warunków skrajnych na szczeblu Unii. Jeżeli państwa członkowskie ustanawiają rezerwy produktów rolnych i zarządzają nimi, powinny wdrażać je w ramach krajowych lub regionalnych planów gotowości

---

[28] Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii na rzecz unii gotowości, 26.3.2025 JOIN(2025) 130 final.

[29] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia UE dotycząca gromadzenia zapasów – zwiększenie gotowości materiałowej UE na wypadek kryzysów, COM(2025) 528 final.

i reagowania oraz opracować w sposób minimalizujący zakłócenia na rynku. Te działania w zakresie gotowości powinny zostać uzupełnione zwiększonymi obowiązkami podczas kryzysów lub sytuacji wysokiego ryzyka, w tym obowiązkową sprawozdawczością.

(34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania przepisów dotyczących dostępności dostaw w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do wymogów w zakresie sprawozdawczości dotyczących planów gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, współpracy transgranicznej w ramach opracowywania i stosowania planów gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, skoordynowanych działań na rzecz tworzenia rezerw i zarządzania nimi, takich jak identyfikacja kategorii produktów na potrzeby tworzenia rezerw oraz opracowanie wspólnych ocen ryzyka i mechanizmów wczesnego ostrzegania w celu ograniczenia ryzyka dotyczącego transgranicznych dostaw i zapewnienia ciągłości dostaw w trakcie zakłóceń, dobrowolnych mechanizmów solidarności i wzajemnej pomocy, za pomocą których państwa członkowskie udostępniają część swoich rezerw innemu państwu członkowskiemu zmagającemu się z poważnymi niedoborami, zgłaszania w czasie rzeczywistym informacji na temat zapasów i innych istotnych informacji technicznych, a także wymagań technicznych i proceduralnych dotyczących bezpiecznego przetwarzania i wymiany informacji. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[30].

(35) Różnorodne przepisy w ramach prawodawstwa rolnego wymagają złożenia zabezpieczenia w celu zapewnienia płatności kwoty należnej w przypadku niewywiązania się z zobowiązania. Dotyczy to w szczególności zarządzania kontyngentami taryfowymi oraz interwencji publicznej i prywatnego przechowywania. W świetle rozporządzeń (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2021/2116 dotyczące zabezpieczeń należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Należy również utrzymać uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych dotyczących zabezpieczeń, a tym samym włączyć je do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

(36) W szczególności aby zapewnić niedyskryminacyjne traktowanie, równość oraz poszanowanie zasady proporcjonalności przy składaniu zabezpieczenia, to przekazanie uprawnień powinno obejmować przepisy dotyczące zabezpieczeń, określające podmiot odpowiedzialny, w przypadku gdy obowiązek nie zostanie spełniony, określające szczególne sytuacje, w których właściwe organy mogą odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, ustanawiające warunki mające zastosowanie do składanego zabezpieczenia i zabezpieczyciela oraz warunki złożenia i zwolnienia tego zabezpieczenia, ustanawiające szczególne warunki związane z zabezpieczeniem złożonym w związku zaliczkami, a także określające skutki nieprzestrzegania obowiązków, w odniesieniu do których złożono zabezpieczenie. Ponadto uprawnienia wykonawcze Komisji powinny obejmować formę zabezpieczenia, jakie ma być składane, oraz procedurę składania zabezpieczenia, jego przyjmowania oraz

[30] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

zastępowania pierwotnych zabezpieczeń; procedury w zakresie zwalniania zabezpieczenia; oraz zgłoszenie dokonywane przez państwa członkowskie lub Komisję w kontekście zabezpieczeń.

(37) Rozporządzenie (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] stanowi, że w odniesieniu do wydatków związanych interwencją publiczną Komisja musi w niektórych przypadkach ustalić jednolite standardowe kwoty za istotne operacje związane z przechowywaniem oraz, w stosownych przypadkach, za przetwarzanie produktów kwalifikujących się do interwencji publicznej, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Odpowiednie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Przy przyjmowaniu tych aktów wykonawczych Komisję powinien wspierać Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013. Ponieważ rozporządzenie to nie zawiera żadnego odniesienia do procedury doradczej przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011, w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 należy dodać odniesienie do tej procedury.

(38) Sekcja B pkt IV załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że metody klasyfikacji stosowane do oceny zawartości chudego mięsa do celów unijnej skali klasyfikacji tusz wieprzowych są zatwierdzane przez Komisję. Biorąc pod uwagę, że metody klasyfikacji tusz wieprzowych służące do oceny zawartości chudego mięsa są zatwierdzane w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich, w celu uproszczenia i zmniejszenia obciążeń administracyjnych metody klasyfikacji powinny być zatwierdzane przez państwa członkowskie, a nie przez Komisję.

(39) Pkt VIII załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że w umowach dostawy między sprzedawcami buraków a przedsiębiorstwem cukrowniczym określa się zasady zwrotu lub zapłaty kwoty wyrównawczej za wysłodki buraczane. W celu zapewnienia większej jasności prawa i zwiększenia ochrony praw sprzedawców buraków należy zmienić załącznik X do tego rozporządzenia, aby wyraźnie określić, że wysłodki buraczane uzyskane z dostarczonych buraków pozostają własnością sprzedawcy buraków, chyba że uzgodniono inaczej. Aby zapewnić przejrzystość i zrównoważone stosunki umowne, umowy dostawy powinny wyraźnie określać ustalenia dotyczące zwrotu, zatrzymywania lub przetwarzania wysłodków, w tym, w stosownych przypadkach, odnośne ilości, podział kosztów prasowania lub suszenia oraz cenę lub metodę obliczania należnej kwoty wyrównawczej.

(40) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1308/2013.

(41) Aby zapewnić zainteresowanym stronom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do zmian, zmiany dotyczące porozumień branżowych w sektorze cukru powinny mieć zastosowanie od dnia [1 października roku następującego po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

(42) Aby zapewnić zainteresowanym stronom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się, przepisy dotyczące warunków wprowadzania do obrotu, produkcji i przywozu konopi powinny mieć zastosowanie od dnia [1 stycznia roku następującego po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a przepisy dotyczące terminów dotyczących mięsa powinny mieć zastosowanie od dnia [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

(43) Aby dać państwom członkowskim czas na rozpoczęcie wdrażania przepisów dotyczących dostępności dostaw w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych

kryzysów, przepisy te powinny mieć zastosowanie od dnia [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) sektor roślin wysokobiałkowych, część IV;”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej (WPR)

Do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR]* i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...[rozporządzenie w sprawie wykonania]** oraz przepisy przyjęte na ich podstawie.

_____

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] (Dz.U. .../ELI:).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] (Dz.U. .../ELI:).”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 3;

b) w ust. 5 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) »regiony najbardziej oddalone« oznaczają regiony, o których mowa w art. 349 TFUE.”;

4) art. 6 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku w przypadku sektora jedwabników;”;

5) uchyla się art. 7 rozporządzenia;

6) odniesienia do „art. 229 ust. 2 lub 3” w art. 13 ust. 1 lit. c), art. 13 ust. 2, art. 21 akapit drugi, art. 116, art. 149 ust. 6 akapit drugi, art. 152 ust. 1c akapit drugi, art. 175 akapit drugi, art. 179 akapit drugi, art. 183 akapit drugi, art. 193a ust. 2, art. 213 i art. 216 ust. 2 zastępuje się odniesieniami do „art. 229 ust. 2, 3 lub 4”;

7) w części II tytuł I rozdział I sekcja 2 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Wydatki w zakresie interwencji publicznej

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące:

a) rodzaju środków kwalifikujących się do finansowania unijnego i warunków zwrotu;

b) warunków kwalifikowalności i metod obliczania na podstawie informacji rzeczywiście stwierdzonych przez agencje płatnicze, kwot ryczałtowych określonych przez Komisję lub kwot ryczałtowych lub kwot nieryczałtowych przewidzianych w prawodawstwie rolnym dotyczącym poszczególnych sektorów;

c) ocena operacji związanych z interwencją publiczną, środków, jakie należy podjąć w przypadku straty lub obniżenia jakości produktów w ramach interwencji publicznej, jak również określenia kwot, jakie mają być finansowane.”;

8) w art. 19 ust. 5 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) ustanawiających zasady dotyczące wypłaty pomocy oraz określających przypadki, w których pomoc nie jest wypłacana lub pomoc zostaje zmniejszona, gdy podmioty gospodarcze nie wywiązują się ze swoich obowiązków dotyczących warunków interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania, o których mowa w sekcjach 2 i 3.”;

9) w art. 20 akapit pierwszy dodaje się litery w brzmieniu:

„v) przepisów niezbędnych do stosowania testów i metod w celu ustalania kwalifikowalności produktów do interwencji publicznej i przechowywania prywatnego oraz stosowania procedur przetargowych w odniesieniu do interwencji publicznych, jak i przechowywania prywatnego;

w) przepisów dotyczących kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do przestrzegania obowiązków, zobowiązań i kryteriów kwalifikowalności do interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania, o których mowa w sekcjach 2 i 3;

x) szczegółowych zasad stosowania i obliczania kar administracyjnych przez państwa członkowskie w przypadku, gdy podmioty gospodarcze nie spełniają kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków dotyczących warunków interwencji publicznej lub prywatnego przechowywania, o których mowa w sekcjach 2 i 3.”;

10) w części II tytuł I uchyla się rozdział II;

11) w art. 23a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W roku szkolnym 2027/2028 pomoc w ramach programu dla szkół przydzielona na dystrybucję produktów, towarzyszące środki edukacyjne i powiązane koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, nie może przekraczać 90 001 722,9 EUR.”;

12) w części II tytuł I dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIa

Rodzaje interwencji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR]

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 26

Zakres stosowania

W niniejszym rozdziale ustanawia się przepisy dotyczące rodzajów interwencji przewidzianych w rozporządzeniu (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR], związanych z unijnym programem dla szkół i niektórymi sektorami, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do wsparcia unijnego finansowanego z Funduszu Partnerstwa Krajowego i Regionalnego (»Fundusz«) na interwencje określone w planach partnerstwa krajowego i regionalnego (»plany PKR«) sporządzonych przez państwo członkowskie i zatwierdzonych przez Komisję, obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2034 r.

O ile w niniejszym rozdziale nie przewidziano inaczej, rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR] i (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania] oraz przepisy przyjęte na ich podstawie mają zastosowanie do rodzajów interwencji, o których mowa w niniejszym rozdziale.

Sekcja 2

Unijny program dla szkół

Artykuł 27

Zakres i zasady ogólne

1. W niniejszej sekcji określono zasady dotyczące rodzajów interwencji w planach PKR służących wspieraniu dystrybucji produktów rolnych wśród dzieci w placówkach oświatowych w celu zwiększenia spożycia wybranych produktów rolnych i poprawy nawyków żywieniowych dzieci (»unijny program dla szkół«).

2. Uczestnikami unijnego programu dla szkół są dzieci uczęszczające do placówek oświatowych administrowanych lub uznawanych przez właściwe organy państw członkowskich.

Państwa członkowskie określają w swoich planach PKR kryteria kwalifikowalności dla uczestników unijnego programu dla szkół. W przypadkach, w których państwa członkowskie uznają to za konieczne do osiągnięcia celów programu dla szkół, mogą one skupić się na określonej grupie wiekowej lub priorytetowo traktować niektóre grupy dzieci zgodnie z względami społeczno-ekonomicznymi.

3. Państwa członkowskie określają w swoich planach PKR kategorie beneficjentów interwencji w ramach unijnego programu dla szkół, którzy są wybierani spośród placówek lub organów oświatowych, organizacji działających w ich imieniu, dostawców lub wszelkich innych podmiotów publicznych lub prywatnych

zaangażowanych w zarządzanie wszelkimi rodzajami interwencji, o których mowa w ust. 4, lub w ich realizację.

4. Państwa członkowskie ustanawiają i zapewniają wsparcie na interwencje w oparciu o następujące rodzaje interwencji, na warunkach określonych w niniejszej sekcji i doprecyzowanych w ich planach PKR:

a) dostawę i dystrybucję produktów rolnych;

b) środki zwiększające świadomość.

5. Państwa członkowskie zapewniają, że placówki oświatowe uczestniczące w unijnym programie dla szkół rozpowszechniają – na terenie szkoły i w innych odpowiednich miejscach – informacje o ich udziale w unijnym programie dla szkół oraz o dotowaniu go przez Unię. Państwa członkowskie przewidują wykorzystywanie wszelkich odpowiednich narzędzi reklamowych, które mogą obejmować plakaty, tematyczne strony internetowe, informacyjne materiały graficzne oraz kampanie informacyjne i propagujące wiedzę na temat programu. Symbol Unii i oświadczenie o finansowaniu wykorzystuje się zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie wykonania].

6. Państwa członkowskie zgłaszają w ramach zbioru danych związanego z operacją, o której mowa w art. 63 ust. 1 [*Gromadzenie i rejestrowanie danych*], lit. e) rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie FPKR], środki finansowe wykorzystane na dostawę i dystrybucję każdej z grup produktów wymienionych w art. 28 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz na interwencje mające na celu zwiększanie świadomości, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia, liczbę placówek oświatowych i dzieci uczestniczących w unijnym programie dla szkół, średnią wielkość porcji i liczbę dostarczonych porcji, ilości dostarczonych produktów w podziale na grupy produktów i na produkty ekologiczne oraz, w stosownych przypadkach, produkty, o których mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz wdrożone środki zwiększające świadomość.

Artykuł 28

Dostawy i dystrybucja produktów rolnych

1. Do dostaw i dystrybucji w ramach unijnego programu dla szkół kwalifikują się wyłącznie następujące produkty:

a) owoce i warzywa wymienione w części IX załącznika I;

b) produkty z przetworzonych owoców i warzyw wymienione w części X;

c) świeże banany, z wyłączeniem plantanów, objęte kodem CN 0803 90;

d) mleko spożywcze, ser, twaróg, jogurt i inne sfermentowane lub ukwaszone przetwory mleczne bez dodatku środków aromatyzujących, owoców, orzechów lub kakao wymienionych w części XVI załącznika I.

2. Produkty dystrybuowane w ramach unijnego programu dla szkół nie mogą zawierać więcej niż 10 % cukrów wolnych lub więcej niż 30 % tłuszczów.

3. Produkty dystrybuowane w ramach unijnego programu dla szkół nie mogą zawierać któregokolwiek z poniższych dodatków:

a) dodatku cukru;

b) dodatku soli;

c) dodatku tłuszczu;

d) dodatku substancji słodzących;

e) dodatku sztucznych wzmacniaczy smaku o oznaczeniach od E 620 do E 650 określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008*.

Niezależnie od akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą zadecydować – po otrzymaniu odpowiedniego zezwolenia od swoich organów odpowiedzialnych za zdrowie i żywienie zgodnie z ich procedurami krajowymi – że kwalifikujące się produkty, o których mowa w ust. 1 lit. b) i d), mogą zawierać w ograniczonej ilości dodatek cukru, dodatek soli lub dodatek tłuszczu, które są niezbędne do przetworzenia produktów i określenia maksymalnego dziennego spożycia.

4. Państwa członkowskie traktują priorytetowo dystrybucję produktów należących do jednej z następujących dwóch grup lub do nich obu:

a) sezonowe świeże owoce i warzywa;

b) odtłuszczone lub częściowo odtłuszczone niesłodzone mleko spożywcze i jego wersje bez laktozy.

5. Państwa członkowskie, uwzględniając uwarunkowania krajowe, traktują priorytetowo dystrybucję produktów pochodzących z Unii oraz co najmniej jeden z następujących elementów:

a) produkty o niskim śladzie klimatycznym;

b) produkty certyfikowane zgodnie z normami produkcji ekologicznej;

c) produkty w opakowaniach ekologicznych;

d) produkty wyprodukowane zgodnie z normami lub praktykami w zakresie dobrostanu zwierząt, które są wyższe niż te przewidziane w przepisach Unii;

e) produkty, które są produkowane lokalnie i wprowadzane do obrotu w krótkich łańcuchach dostaw;

f) produkty pochodzące z małych gospodarstw rolnych określonych przez państwa członkowskie;

g) produkty, które spełniają normy produkcji w ramach sprawiedliwego handlu.

6. Państwa członkowskie ustanawiają w swoich planach PKR wykaz produktów, które mogą być dostarczane i dystrybuowane, oraz kryteria ustalania priorytetów.

7. Produkty dystrybuowane w ramach unijnego programu dla szkół:

a) nie mogą być wykorzystywane do przygotowywania regularnych posiłków szkolnych;

b) nie mogą zastępować produktów stanowiących część regularnych posiłków szkolnych dzięki wkładowi finansowemu podmiotów publicznych lub prywatnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy placówki oświatowe dostarczają regularne posiłki szkolne nieodpłatnie;

c) powinny pozostawać przez cały czas wyraźnie rozpoznawalne jako część unijnego programu dla szkół, dzięki odpowiednim środkom komunikacji i promocji.

Państwa członkowskie zapewniają wartość dodaną unijnego programu dla szkół w kontekście dostarczania innych posiłków do placówek oświatowych.

Artykuł 29

Interwencje mające na celu zwiększanie świadomości

1. Interwencje mające na celu zwiększanie świadomości są bezpośrednio związane z celami unijnego programu dla szkół dotyczącymi zwiększenia spożycia wybranych produktów rolnych i poprawy nawyków żywieniowych dzieci.

Mają one na celu przywrócenie związku dzieci z rolnictwem i różnorodnością unijnych produktów rolnych, w szczególności produkowanych w ich regionie, oraz zwiększanie świadomości na temat powiązanych kwestii, takich jak zdrowe nawyki żywieniowe, lokalne łańcuchy żywnościowe, rolnictwo ekologiczne, zrównoważona produkcja i konsumpcja żywności oraz zwalczanie marnotrawienia żywności.

2. Oprócz produktów dostarczanych i dystrybuowanych zgodnie z art. 28 państwa członkowskie mogą przewidzieć degustację innych produktów rolnych wymienionych w załączniku I.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dzieci uczestniczące w unijnym programie dla szkół mogły uczestniczyć w interwencjach mających na celu zwiększanie świadomości.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o uwzględnieniu standardowego szkolnego programu nauczania lub innych polityk lub programów w celu wypełnienia obowiązku określonego w akapicie pierwszym. Nie udziela się jednak wsparcia unijnego na rzecz tych działań.

Sekcja 3

Wsparcie na interwencje w niektórych sektorach

Artykuł 30

Zakres stosowania

1. W niniejszej sekcji ustanawia się przepisy dotyczące rodzajów interwencji w sektorach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a)–i), k), l) i m), o)–t), v) i w) oraz produktów wymienionych w załączniku Ia.

2. Interwencje w sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d), f), g) oraz i), są obowiązkowe dla państw członkowskich w których występują organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów w tych sektorach uznane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Interwencje w sektorze pszczelarskim, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. v), są obowiązkowe dla wszystkich państw członkowskich.

Artykuł 31

Rodzaje interwencji w niektórych sektorach

Państwa członkowskie mogą ustanawiać i zapewniać wsparcie w sektorach w odniesieniu do każdego z rodzajów interwencji określonych w art. 12 [*Narzędzia zarządzania ryzykiem*] i w art. 13 [*Inwestycje dla rolników*] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie WPR]** oraz każdego z następujących rodzajów interwencji, na warunkach określonych w niniejszej sekcji i doprecyzowanych w ich planach PKR:

a) inwestycje w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne inne niż te, o których mowa w art. 13 [*Inwestycje dla rolników*] rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie WPR];

b) szkolenia, informacje, w tym coaching i wymiana najlepszych praktyk;

c) usługi doradcze;

d) promocja i marketing;

e) badania naukowe, innowacje i eksperymentalne metody produkcji;

f) działania na rzecz łagodzenia lub przystosowywania się do zmiany klimatu;

g) działania mające na celu ochronę lub poprawę stanu środowiska;

h) badania laboratoryjne i laboratoria do analizy;

i) wdrożenie systemów identyfikowalności i certyfikacji;

j) zbiorowe przechowywanie produktów;

k) zielone zbiory polegające na całkowitym zebraniu na danym obszarze niedojrzałych, nienadających się do sprzedaży produktów, które przed rozpoczęciem zielonych zbiorów nie zostały uszkodzone, a tym samym zmniejszeniu plonów z danego obszaru do zera;

l) niezbieranie plonów polegające na zakończeniu bieżącego cyklu produkcyjnego na danym obszarze, gdy produkt jest dobrze rozwinięty oraz ma dobrą, należytą i przyjętą w handlu jakość, z wyłączeniem zniszczenia produktów w wyniku zjawisk klimatycznych lub chorób;

m) wdrażanie wymogów sanitarnych i fitosanitarnych państw trzecich na terytorium Unii i zarządzanie tymi wymogami w celu ułatwienia dostępu do rynków państw trzecich;

n) zrównoważona restrukturyzacja i przekształcanie winnic poprzez konwersje odmian, przenoszenie winnic oraz udoskonalanie technik zarządzania winnicami;

o) destylacja produktów ubocznych produkcji wina;

p) wycofanie z rynku z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia, w tym w razie potrzeby przetwarzanie produktów w celu ułatwienia ich wycofania z obrotu;

q) działania w sektorze pszczelarskim mające na celu zachowanie lub zwiększenie liczby uli istniejących w Unii oraz działania na rzecz poprawy jakości produktów.

Artykuł 32

Beneficjenci

1. Państwa członkowskie określają w swoich planach PKR, które podmioty gospodarcze mogą korzystać z interwencji w sektorach, o których mowa w art. 30 ust. 1.

2. W swoich planach PKR państwa członkowskie określają, że organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów uznane na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz grupy producentów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, są jedynymi beneficjentami interwencji, o których mowa w art. 30 ust. 2.

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że grupy producentów i podmioty reprezentujące inną formę współpracy między producentami, utworzone z inicjatywy producentów i przez nich kontrolowane, mogą być beneficjentami interwencji w sektorach, o których mowa w art. 30 ust. 1. Takie formy współpracy są określane przez właściwy organ państwa członkowskiego jako grupy producentów na czas trwania ich pierwszego programu operacyjnego. Te grupy producentów przygotowują program operacyjny i plan dochodzenia do uznania służący do celów uznania ich za organizacje producentów zgodnie z wymogami określonymi w art. 152, 153, 154, 156 lub 161 i przedkładają je jednocześnie właściwym organom. Grupy producentów wdrażają ten plan dochodzenia do uznania.

Artykuł 33

Programy operacyjne i fundusze operacyjne

1. Interwencje organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów lub grup producentów, o których mowa w art. 32 ust. 2, przeprowadzane w sektorach, o których mowa w art. 30 ust. 1, realizowane są za pośrednictwem programów operacyjnych zatwierdzonych przez państwo członkowskie.

2. Programy operacyjne trwają minimalnie trzy lata, a maksymalnie siedem lat.

3. Programy operacyjne są finansowane z funduszy operacyjnych obejmujących:

a) składki pochodzące od:

(i) członków organizacji producentów lub samej organizacji producentów; lub

(ii) członków zrzeszenia organizacji producentów lub samego zrzeszenia organizacji producentów lub obu tych podmiotów; lub

(iii) członków grupy producentów lub samej grupy producentów lub obu tych podmiotów;

b) unijną pomoc finansową;

c) wkład krajowy.

4. Państwa członkowskie ustalają w swoich planach PKR maksymalny odsetek funduszu operacyjnego, który można przeznaczyć na poszczególne rodzaje interwencji w celu zapewnienia odpowiedniej równowagi pomiędzy różnymi rodzajami interwencji.

Artykuł 34

Wartość produkcji sprzedanej

1. Państwa członkowskie wskazują w swoich planach PKR sposób obliczania wartości produkcji sprzedawanej w odniesieniu do każdego sektora.

2. Wartość produkcji sprzedanej dla organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów oblicza się na podstawie produkcji organizacji producentów, grupy producentów lub zrzeszenia organizacji producentów i ich członków będących producentami, która została wprowadzona do obrotu przez tę organizację, zrzeszenie lub grupę producentów, i obejmuje wyłącznie produkcję tych produktów, w odniesieniu do których organizacja producentów, zrzeszenie lub grupa producentów zostały uznane lub zidentyfikowane.

Ponadto wartość produkcji sprzedanej jest obliczana na etapie, gdy produkty są świeże, lub na etapie pierwszego przetworzenia, na którym produkt jest normalnie wprowadzany do obrotu, luzem, jeżeli produkty mogą być wprowadzane do obrotu luzem. Następnie oblicza się ją na etapie EXW organizacja, zrzeszenie lub grupa producentów lub na etapie EXW spółka zależna, pod warunkiem że co najmniej 90 % udziałów lub kapitału spółki zależnej należy do organizacji, zrzeszenia lub grupy producentów.

Wartość produkcji sprzedanej obejmuje wartość produktów ubocznych, wycofania z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji, działania będące przedmiotem outsourcingu lub odszkodowania z tytułu ubezpieczenia zbiorów i produkcji.

Koszty przetwarzania w przypadku produktów przetworzonych, VAT i koszty transportu wewnętrznego do organizacji lub grupy producentów w przypadku odległości przekraczającej 300 km nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości produkcji sprzedanej.

Podwójne liczenie wartości produkcji sprzedanej jest zabronione. Aby uniknąć podwójnego liczenia wartości produkcji sprzedanej, produkcja członków organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów, która jest wprowadzana do obrotu przez inną taką organizację, jest wliczana wyłącznie do wartości produkcji sprzedanej tej organizacji.

3. Państwa członkowskie określają okres odniesienia wynoszący 12 miesięcy kalendarzowych w ciągu trzech lat poprzedzających rok, którego dotyczy wniosek o pomoc.

W przypadku gdy dane historyczne dotyczące produkcji sprzedanej dla nowo uznanych organizacji producentów, zrzeszenia lub grupy producentów są niewystarczające do celów akapitu pierwszego, państwa członkowskie akceptują wartość produkcji sprzedanej podaną przez organizację, zrzeszenie lub grupę producentów do celów ich uznania.

4. W przypadku gdy w odniesieniu do produktu doszło do zmniejszenia wartości produkcji sprzedanej w danym roku o co najmniej 35 % w stosunku do średniej z trzech poprzednich 12-miesięcznych okresów odniesienia ze względu na klęski żywiołowe, zjawiska klimatyczne, choroby roślin lub porażenie agrofagiem lub z innych powodów pozostających poza zakresem odpowiedzialności organizacji, stowarzyszenia lub grupy i poza ich kontrolą, uznaje się, że wartość produkcji sprzedanej tego produktu stanowi 85 % średniej wartości w trzech poprzednich 12-miesięcznych okresach odniesienia. W przypadku zastosowania środków zapobiegawczych uznaje się, że wartość produkcji sprzedanej tego produktu stanowi 100 % średniej wartości w trzech poprzednich 12-miesięcznych okresach odniesienia.

Artykuł 35

Przekazane uprawnienia dotyczące dodatkowych wymogów odnoszących się do rodzajów interwencji

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o wymogi dodatkowe w stosunku do określonych w niniejszej sekcji, w odniesieniu do:

a) zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rodzajów interwencji określonych w niniejszej sekcji, zwłaszcza w celu unikania zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym oraz zapewniania zrównoważonego charakteru;

b) przepisów, na mocy których producenci mają wycofywać produkty uboczne produkcji wina, przepisów dotyczących wyjątków od tego obowiązku mających na celu uniknięcie dodatkowego obciążenia administracyjnego oraz przepisów dotyczących dobrowolnej certyfikacji destylarni.

_____

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1333/oj).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie WPR] (Dz.U. .../ELI:…).”;

13) w art. 75 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się następujące litery:

„j) rośliny wysokobiałkowe;

k) wołowina;

l) wieprzowina;

m) baranina;

n) kozina;

o) ser.”;

b) w ust. 3 lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) miejsca produkcji lub pochodzenia”;

14) w art. 78 ust. 1 dodaje się następujące litery:

„h) wieprzowiny;

i) baraniny;

j) koziny.”;

15) art. 90a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku naruszenia przepisów Unii określonych w niniejszym rozporządzeniu w sektorze wina państwa członkowskie stosują proporcjonalne, skuteczne i odstraszające kary administracyjne. Państwa członkowskie nie stosują takich kar w przypadku drobnych niezgodności z przepisami.”;

16) w części II tytuł II rozdział I dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 4

Wprowadzanie do obrotu produktów rolnych wysokiej jakości specyficznych dla regionów najbardziej oddalonych

Artykuł 123a

Znak graficzny

1. W celu poprawy wiedzy o nieprzetworzonych lub przetworzonych produktach rolnych wysokiej jakości, specyficznych dla regionów najbardziej oddalonych, oraz zwiększenia ich spożycia można wykorzystywać znak graficzny.

2. Warunki używania znaku graficznego, o którym mowa w ust. 1, są proponowane przez zainteresowane organizacje zawodowe. Organy krajowe przekazują zaopiniowane przez siebie propozycje Komisji. Używanie znaku graficznego nadzoruje organ publiczny lub jednostka zatwierdzona przez właściwe organy krajowe.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 227, w odniesieniu do warunków korzystania z prawa do używania znaku graficznego oraz warunków jego powielania i stosowania. Warunki te ustanawia się w celu poprawy wiedzy o nieprzetworzonych lub przetworzonych produktach rolnych wysokiej jakości pochodzących z regionów najbardziej oddalonych i propagowania ich spożycia.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące szczegółowych zasad stosowania znaku graficznego oraz minimalnych wymogów w zakresie kontroli i monitorowania przeprowadzanych przez państwa członkowskie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”;

17) art. 125 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej między unijnymi plantatorami buraków cukrowych i trzciny cukrowej a unijnymi przedsiębiorstwami cukrowniczymi, w tym przedsiewne umowy dostawy, są regulowane przez pisemne porozumienia branżowe opisane w części II sekcja A pkt 6 załącznika II.”;

18) art. 145 ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie, które uwzględniły w swoich planach PKR restrukturyzację i przekształcenie winnic zgodnie z art. 31 lit. n), do dnia 1 marca każdego roku przedstawiają Komisji, na podstawie rejestru winnic, aktualny wykaz swojego potencjału produkcyjnego.”;

19) w części II tytuł II rozdział II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 2a

Konopie

Artykuł 147b

Produkcja konopi

1. Następujące produkty mogą być wytwarzane w Unii, jeżeli są pochodzą z odmiany *Cannabis sativa* L. zarejestrowanej we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych o maksymalnej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu nieprzekraczającej 0,3 % i spełniają następujące warunki:

a) surowe konopie siewne objęte kodem CN 5302 wyhodowane z nasion kwalifikowanych zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE* lub zgodnie z art. 10 dyrektywy Komisji 2008/62/WE** w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności;

b) nasiona konopi przeznaczone do siewu objęte kodem CN ex 1207 99 20 wyprodukowane zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10

dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności;

c) nasiona konopi inne niż przeznaczone do siewu, objęte kodem CN 1207 99 91, uprawiane z nasion kwalifikowanych zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności;

d) wszystkie pozostałe części konopi objętej kodem CN 1211 90 86 wyhodowane z nasion kwalifikowanych zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności.

2. Produkty, o których mowa w ust. 1, niespełniające warunków określonych w tym ustępie, mogą być produkowane na terytorium państw członkowskich, które zezwalają na to na swoim terytorium i na warunkach przez nie określonych zgodnie z prawem unijnym, międzynarodowym i krajowym.

Artykuł 147c

Wprowadzanie konopi do obrotu

1. Następujące produkty mogą być wprowadzane do obrotu w Unii tylko po spełnieniu następujących warunków:

a) surowe konopie siewne objęte kodem CN 5302, wyprodukowane z odmiany *Cannabis sativa* L. zarejestrowanej we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych o maksymalnej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu nieprzekraczającej 0,3 % i uzyskane z materiału siewnego kwalifikowanego zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności;

b) nasiona konopi przeznaczone do siewu objęte kodem CN ex 1207 99 20 odmiany *Cannabis sativa* L. zarejestrowanej we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych o maksymalnej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu nieprzekraczającej 0,3 %, wprowadzane do obrotu zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności;

c) wszystkie pozostałe części konopi objęte kodem CN 1211 90 86 odmiany *Cannabis sativa* L. zarejestrowanej we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych o maksymalnej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu nieprzekraczającej 0,3 % i wyhodowane z nasion certyfikowanych zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności.

Nasiona konopi inne niż przeznaczone do siewu, objęte kodem CN 1207 99 91, mogą być wprowadzane do obrotu w Unii.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 produkty wymienione w tym ustępie, które nie spełniają warunków określonych w tym ustępie, mogą być wprowadzane do obrotu w celu wykorzystania do celów medycznych i naukowych zgodnie z prawem Unii, prawem międzynarodowym i prawem krajowym.

3. Produkty z konopi, o których mowa w ust. 1, uzyskane z roślin konopi zasianych przed dniem [1 stycznia roku następującego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu zgodnie z przepisami

obowiązującymi przed tą datą do dnia [31 grudnia roku następującego po wejściu w życie rozporządzenia zmieniającego].

---

* Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/57/oj).

** Dyrektywa Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadzeniakami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/62/oj).";

20) w art. 154 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. Organizacje producentów, które zostały uznane przed dniem [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do co najmniej jednego produktu w sektorze roślin wysokobiałkowych, uznaje się za uznane w tym sektorze za organizacje producentów zgodnie z art. 152. Te organizacje producentów zachowują również uznanie w odniesieniu do innych produktów uznanych w innych sektorach. Jeżeli jednak te organizacje producentów przestaną spełniać warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do co najmniej jednego sektora, państwa członkowskie wycofują swoje uznanie w odniesieniu do danych sektorów nie później niż dnia [31 grudnia 20XX r., co najmniej dwa pełne lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

3b. Organizacje producentów, które zostały uznane przed dniem [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do co najmniej jednego produktu dodanego na podstawie pkt VIII załącznika I w odniesieniu do sektora lnu i konopi, uznaje się za uznane w tym sektorze za organizacje producentów zgodnie z art. 152. Te organizacje producentów zachowują również uznanie w odniesieniu do innych produktów uznanych w innych sektorach. Jeżeli jednak te organizacje producentów przestaną spełniać warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do co najmniej jednego sektora, państwa członkowskie wycofują swoje uznanie w odniesieniu do danych sektorów nie później niż dnia [31 grudnia 20XX r., co najmniej dwa pełne lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].";

21) w art. 158 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. Organizacje międzybranżowe, które zostały uznane przed dniem [*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego*] w odniesieniu do co najmniej jednego produktu w sektorze roślin wysokobiałkowych, uznaje się za uznane w tym sektorze za organizacje międzybranżowe zgodnie z art. 157. Te organizacje międzybranżowe zachowują również uznanie w odniesieniu do innych produktów uznanych w innych sektorach. Jeżeli jednak te organizacje międzybranżowe przestaną spełniać warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do co najmniej jednego sektora, państwa członkowskie wycofują swoje uznanie w odniesieniu do danych sektorów nie później niż dnia [31 grudnia 20XX r., co najmniej dwa pełne lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

3b. Organizacje międzybranżowe, które zostały uznane przed dniem [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w odniesieniu do co najmniej jednego produktu dodanego na podstawie pkt VIII załącznika I w odniesieniu do sektora lnu i konopi, uznaje się za uznane w tym sektorze za organizacje międzybranżowe zgodnie z art. 157. Te organizacje międzybranżowe zachowują również uznanie w odniesieniu do innych produktów uznanych w innych sektorach. Jeżeli jednak te organizacje międzybranżowe przestaną spełniać warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do co najmniej jednego sektora, państwa członkowskie wycofują swoje uznanie w odniesieniu do danych sektorów nie później niż dnia [31 grudnia 20XX r., co najmniej dwa pełne lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].”;

22) w art. 159 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(v) w sektorze roślin wysokobiałkowych”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) organizacje międzybranżowe w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych, w sektorze tytoniu oraz w sektorze roślin wysokobiałkowych.”;

23) w art. 173 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) zawieszenia, zmniejszenia i odzyskania płatności w ramach wsparcia na interwencje w niektórych sektorach, o których mowa w części II tytuł I rozdział II sekcja 2, w przypadku nieprzestrzegania kryteriów uznania;”;

24) w art. 174 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się litery w brzmieniu:

„h) przepisów dotyczących kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami uznania;

i) przepisów dotyczących systemu jednoznacznej identyfikacji uznanych organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów.”;

25) w art. 182 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wielkość progowa wynosi 125 %, 110 % lub 105 % średniego rocznego przywozu w ciągu trzech poprzednich lat, dla których dostępne są dane, w zależności od tego, czy możliwości dostępu do rynku, zdefiniowane jako wielkość przywozu określana jako procentowy udział w danym sektorze spożycia krajowego w trzech poprzednich latach, są odpowiednio mniejsze niż lub równe 10 %; większe niż 10 %, lecz mniejsze niż lub równe 30 %; lub większe niż 30 %.”;

b) uchyla się ust. 2;

26) w art. 186 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) przewidzenia, w razie potrzeby, kary dla podmiotów gospodarczych w przypadku nieprzestrzegania warunków i wymogów kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek w ramach kontyngentu taryfowego, w szczególności gdy nie dostarczył organowi wydającemu pozwolenia dokładnych, aktualnych i zgodnych z prawdą dokumentów.”;

27) art. 189 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 189*

Przywóz konopi

1. Następujące produkty można przywozić do Unii tylko, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) surowe konopie siewne objęte kodem CN 5302, wyprodukowane z odmiany *Cannabis sativa* L. zarejestrowanej we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych o maksymalnej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu nieprzekraczającej 0,3 % i wyhodowane z materiału siewnego kwalifikowanego zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności lub wyposażone w dowód, że poziom Δ9-Tetrahydrokannabinolu w danej odmianie nie przekracza 0,3 %;

b) nasiona konopi przeznaczone do siewu objęte kodem CN ex 1207 99 20 odmiany *Cannabis sativa* L. zarejestrowanej we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych o maksymalnej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu nieprzekraczającej 0,3 %, kwalifikowane zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności lub wyposażone w dowód, że poziom Δ9-Tetrahydrokannabinolu w danej odmianie nie przekracza 0,3 %;

c) nasiona konopi inne niż przeznaczone do siewu objęte kodem CN 1207 99 91, które są przywożone wyłącznie przez importerów upoważnionych przez państwo członkowskie, w celu zapewnienia, aby nasiona te nie były przeznaczone do siewu;

d) inne części konopi objęte kodem CN 1211 90 86 odmiany *Cannabis sativa* L. zarejestrowanej we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych o maksymalnej zawartości Δ9-Tetrahydrokannabinolu nieprzekraczającej 0,3 % i wyhodowane materiału siewnego kwalifikowanego zgodnie z dyrektywą 2002/57/WE lub zgodnie z art. 10 dyrektywy 2008/62/WE w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności lub wyposażone w dowód, że poziom tetrahydrokannabinolu w danej odmianie nie przekracza 0,3 %.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 produkty, o których mowa w tym ustępie, niespełniające warunków w nim określonych, mogą być przywożone do wykorzystania do celów medycznych i naukowych zgodnie z prawem unijnym, międzynarodowym i krajowym.”;

28) art. 214a otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 214a*

Płatności krajowe dla niektórych sektorów w Finlandii

1. Z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję, w latach 2023–2027 Finlandia może nadal na podstawie niniejszego artykułu przyznawać pomoc krajową, którą przyznała producentom w 2022 r., pod warunkiem że:

a) całkowita kwota wsparcia dochodu będzie degresywna w całym okresie oraz że w 2027 r. nie będzie ona przekraczała 67 % kwoty przyznanej w 2022 r.;

b) przed każdym skorzystaniem z tej możliwości zostały w pełni wykorzystane systemy wsparcia w ramach WPR dla danych sektorów.

Komisja przyjmuje takie upoważnienie bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2, 3 lub 4.

2. Z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję, w latach 2028–2034 Finlandia może nadal na podstawie niniejszego artykułu przyznawać pomoc krajową, którą przyznała producentom w 2027 r., pod warunkiem że:

a) całkowita kwota wsparcia dochodu będzie degresywna w całym okresie oraz że w 2034 r. nie będzie ona przekraczała 67 % kwoty przyznanej w 2027 r.;

b) przed każdym skorzystaniem z tej możliwości zostały w pełni wykorzystane systemy wsparcia w ramach WPR dla danych sektorów.

Komisja przyjmuje takie upoważnienie bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2, 3 lub 4.”;

29) w części IV rozdział II dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 214b

Płatności krajowe dla sektora cukru we francuskich regionach najbardziej oddalonych

Francja może przyznać na rzecz sektora cukru we francuskich regionach najbardziej oddalonych maksymalną pomoc do kwoty 90 mln EUR na każdy rok gospodarczy.

Francja informuje Komisję w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku gospodarczego o kwocie faktycznie przyznanej pomocy.”;

30) uchyla się art. 217;

31) w części V dodaje się rozdział w brzmieniu:

„*ROZDZIAŁ Ib*

Dostępność dostaw w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów

Artykuł 222c

Plany dotyczące dostępności dostaw produktów rolnych w czasie sytuacji nadzwyczajnych i poważnych kryzysów

1. Komisja i państwa członkowskie współpracują w celu określenia i wyeliminowania słabości strukturalnych łańcucha dostaw produktów rolnych oraz zwiększenia spójności w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej w sektorze rolno-spożywczym.

2. Państwa członkowskie, uwzględniając swoje szczególne profile ryzyka i ustalenia instytucjonalne, ustanawiają krajowe plany gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego w celu:

a) utrzymania dostępności, dostępu i bezpieczeństwa dostaw produktów rolnych w sytuacjach nadzwyczajnych lub poważnych kryzysów na wszystkich szczeblach terytorialnych;

b) zapobiegania zakłóceniom w łańcuchu dostaw lub łagodzenia ich skutków w sytuacjach nadzwyczajnych lub poważnych kryzysach na wszystkich szczeblach terytorialnych.

3. Plany gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego obejmują co najmniej:

a) mechanizmy monitorowania i wczesnego ostrzegania, w tym oceny strukturalnych podatności na zagrożenia dla łańcuchów dostaw i scenariuszy ryzyka poważnych zakłóceń;

b) ustalenia odnośnie do agregacji danych dotyczących zapasów kluczowych produktów rolnych;

c) podział ról i mechanizmy koordynacji między właściwymi organami na wszystkich szczeblach terytorialnych, a także procedury współpracy z odpowiednimi podmiotami sektora prywatnego;

d) protokoły komunikacji w sytuacjach nadzwyczajnych w celu zapewnienia szybkiego rozpowszechniania informacji wśród zainteresowanych stron i ogółu społeczeństwa.

4. Państwa członkowskie regularnie dokonują przeglądu swoich planów gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego.

5. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ krajowy lub punkt kontaktowy odpowiedzialny za koordynację działań dotyczących gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego z innymi państwami członkowskimi i Komisją.

6. Państwa członkowskie co trzy lata przekazują Komisji streszczenia najnowszej wersji swoich krajowych planów gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, o których mowa w ust. 2.

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) określające format, wymogi w zakresie sprawozdawczości, rozpowszechniania części nieopatrzonych klauzulą poufności oraz terminów przedkładania streszczeń planów gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego;

b) ustanawiające zasady współpracy transgranicznej między państwami członkowskimi w ramach opracowywania i stosowania planów gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 222d

Rezerwy produktów rolnych

1. Do celów niniejszego artykułu »rezerwy« oznaczają zapasy przechowywane przez podmioty publiczne lub prywatne wyznaczone do celów wojskowych lub do celów ochrony ludności w sytuacjach nadzwyczajnych lub kryzysach, w tym interwencje humanitarne lub zapasy utrzymywane w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w przypadku poważnych zakłóceń w dostawach.

2. Jeżeli państwa członkowskie ustanawiają rezerwy produktów rolnych i zarządzają nimi, zapewniają, aby takie środki projektowano w sposób minimalizujący zakłócenia na rynku, w tym:

a) ilość produktów rolnych znajdujących się w rezerwie określana jest na podstawie wcześniej określonych celów;

b) poziomy rezerw poddawane są regularnym przeglądom i, w razie potrzeby, korygowane na podstawie zidentyfikowanych podatności na zagrożenia dla łańcuchów dostaw i ocen ryzyka;

c) zakup produktów rolnych na potrzeby rezerw odbywa się po cenach rynkowych w drodze procedur przetargowych. Wprowadzanie produktów rolnych z rezerw na rynek odbywa się w sposób przejrzysty, po cenach rynkowych;

d) działania związane z tworzeniem, utrzymywaniem i uwalnianiem rezerw podlegają regularnemu monitorowaniu przez właściwe organy państw członkowskich.

3. Jeżeli państwa członkowskie ustanawiają rezerwy produktów rolnych i zarządzają nimi, rezerwy te są wdrażane w ramach krajowego planu gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, o którym mowa w art. 222c ust. 2.

Wstępnie zdefiniowane cele, o których mowa w ust. 2 lit. a), określa się w krajowym planie gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, o którym mowa w art. 222c ust. 2.

Informacje dotyczące tworzenia, utrzymywania i uwalniania rezerw są zawarte w podsumowaniu krajowego planu gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, o którym mowa w art. 222c ust. 6.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy:

a) dotyczące skoordynowanych działań na rzecz ustanowienia rezerw, o których mowa w ust. 1, i zarządzania nimi, takich jak identyfikacja kategorii produktów na potrzeby tworzenia rezerw oraz opracowanie wspólnych ocen ryzyka i mechanizmów wczesnego ostrzegania w celu ograniczenia transgranicznych zagrożeń związanych z dostawami i zapewnienia ciągłości dostaw w czasie zakłóceń;

b) dotyczące wdrożenia mechanizmów dobrowolnej solidarności i wzajemnej pomocy, za pomocą których państwa członkowskie udostępniają część swoich rezerw innemu państwu członkowskiemu zmagającemu się z poważnymi niedoborami.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 222e

Koordynacja

1. Aby wspierać skoordynowane unijne podejście do gotowości w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i odporności łańcucha dostaw produktów rolnych, Komisja ustanawia europejski mechanizm gotowości i reagowania na kryzysy związane z bezpieczeństwem żywnościowym (EFSCM), skupiający właściwe organy państw członkowskich, odpowiednie organizacje zainteresowanych stron oraz, w stosownych przypadkach, przedstawicieli wybranych państw trzecich.

2. EFSCM służy do:

a) promowania skutecznego wdrażania prawodawstwa, programów i polityk Unii dotyczących gotowości i reagowania Unii na kryzysy związane z zaopatrzeniem w żywność i kryzysy bezpieczeństwa żywnościowego;

b) wspierania współpracy i koordynacji, wymiany doświadczeń i dobrych praktyk w zakresie wczesnego ostrzegania, monitorowania i zgłaszania zagrożeń, reagowania kryzysowego i oceny pokryzysowej;

c) wspierania identyfikacji strukturalnej podatności na zagrożenia i luk w zakresie odporności w łańcuchach rolno-spożywczych, w tym poprzez testy warunków skrajnych, oceny ryzyka i planowanie scenariuszy;

d) promowania regularnej wymiany i dialogu na temat krajowych planów gotowości i reagowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego państw członkowskich i państw spoza UE, z uwzględnieniem poufności takich planów;

e) przyczyniania się do przygotowania zaleceń lub inicjatyw politycznych dotyczących gotowości Unii na kryzysy związane z dostawami żywności i bezpieczeństwem żywnościowym oraz reagowania na nie.

Artykuł 222f

Wzmożone działania w przypadku poważnych kryzysów lub sytuacji nadzwyczajnych

W przypadku ogłoszenia poważnego kryzysu lub sytuacji nadzwyczajnej stwarzającej wysokie ryzyko dla bezpieczeństwa żywnościowego Komisja może – w drodze aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie – zobowiązać państwa członkowskie i podmioty gospodarcze do przekazywania Komisji w czasie rzeczywistym sprawozdań dotyczących odpowiednich publicznych i prywatnych zapasów produktów rolno-spożywczych i środków produkcji lub innych informacji mających znaczenie dla zapewnienia dostaw tych produktów w Unii.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

Artykuł 222g

Ochrona informacji szczególnie chronionych lub niejawnych

1. Komisja zapewnia, aby dane szczególnie chronione lub niejawne dotyczące poziomów zapasów, zdolności logistycznych lub podatności dostaw na zagrożenia przetwarzano, przechowywano i wymieniano zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii dotyczącymi ochrony informacji szczególnie chronionych i niejawnych, w tym z wymogami w zakresie cyberbezpieczeństwa.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia wymogów technicznych i proceduralnych dotyczących bezpiecznego przetwarzania i wymiany takich informacji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”;

32) w części V dodaje się rozdział w brzmieniu:

„*ROZDZIAŁ III*

Zabezpieczenia

Artykuł 222h

Zabezpieczenia

1. Państwa członkowskie żądają, w przypadku gdy stanowi tak niniejsze rozporządzenie lub przyjęte na jego podstawie prawodawstwo, złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że określona kwota zostanie wypłacona lub ulegnie przepadkowi na rzecz właściwego organu, jeżeli dany obowiązek wynikający z tego prawodawstwa nie zostanie spełniony.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej zabezpieczenie przepada w całości lub w części w razie niewywiązania się z określonego obowiązku lub też w przypadku, gdy wywiązano się z niego tylko częściowo.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy zapewniające niedyskryminacyjne traktowanie, równość oraz poszanowanie zasady proporcjonalności przy składaniu zabezpieczenia; przepisy te określają:

a) podmiot odpowiedzialny, w przypadku gdy obowiązek nie zostanie wypełniony;

b) szczególne sytuacje, w których właściwy organ może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia;

c) warunki mające zastosowanie do składanego zabezpieczenia i zabezpieczyciela oraz warunki złożenia i zwolnienia tego zabezpieczenia;

d) szczególne warunki związane z zabezpieczeniem złożonym w związku zaliczkami;

e) skutki nieprzestrzegania obowiązków, w odniesieniu do których złożono zabezpieczenie, jak przewidziano w ust. 1, w tym przepadku zabezpieczeń oraz współczynnik zmniejszenia, który należy stosować przy zwalnianiu zabezpieczeń w odniesieniu do refundacji, pozwoleń, ofert, ofert przetargowych lub szczególnych wniosków, a także w przypadkach gdy obowiązek objęty tym zabezpieczeniem nie został w pełni albo wcale wypełniony, z uwzględnieniem charakteru obowiązku, wielkości, w odniesieniu do których obowiązek nie został spełniony, okresu przekroczenia terminu, w którym obowiązek miał zostać spełniony, oraz daty dostarczenia dowodu na spełnienie obowiązku.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące:

a) formy zabezpieczenia, jakie ma być składane, oraz procedury składania zabezpieczenia, jego przyjmowania oraz zastępowania pierwotnego zabezpieczenia;

b) procedur w zakresie zwalniania zabezpieczenia;

c) powiadomień, jakich mają dokonywać państwa członkowskie oraz Komisja.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”;

33) w art. 225 uchyla się lit. e) i f);

34) w art. 229 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

35) w załącznikach I, II, IV, VII i X wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

36) tekst znajdujący się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik Ia;

37) uchyla się załącznik V.

Artykuł 2

Przepisy przejściowe

Art. 22–25 i 217 oraz załącznik V do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nadal ma zastosowanie po dniu 31 grudnia 2027 r. w odniesieniu do środków wdrożonych do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 19 i 27 stosuje się od dnia [1 stycznia roku następującego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Art. 1 pkt 31 i pkt 4 załącznika I stosuje się od dnia [12 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Pkt 5 załącznika I stosuje się od dnia [1 października roku następującego po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Art. 1 pkt 2, 3, 7, 10, 16, 18, 29, 30, 32 i 37 stosuje się od dnia [1 stycznia 2028 r.] [*data i pkt 9 zależą od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) [...] ustanawiającego Fundusz Partnerstwa Krajowego i Regionalnego na lata 2028–2034*].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*